

Euroopan unionin virallinen lehti

C 102 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta
2. huhtikuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

III *Valmistavat säädökset*

NEUVOSTO

2011/C 102 E/01

Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta (EU) N:o 7/2011 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä direktiivien 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta Vahvistettu neuvostossa 21 päivänä helmikuuta 2011 ⁽¹⁾

1

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

III

(Valmistavat säädökset)

NEUVOSTO

NEUVOSTON ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ VAHVISTAMA KANTA (EU) N:o 7/2011

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä direktiivien 87/250/EY, 90/496/EY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta

Vahvistettu neuvostossa 21 päivänä helmikuuta 2011

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/C 102 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 artiklassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa 114 artiklan nojalla.
- (2) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, joka vaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.
- (3) Kuluttajien terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi ja kuluttajien tiedonsaantioikeuden takaamiseksi olisi varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisesti tietoja heidän kuluttamistaan elintarvikkeista. Muun muassa terveydelliset, taloudelliset, ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja eettiset näkökohdat voivat vaikuttaa kuluttajien valintoihin.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. kesäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 21. helmikuuta 2011. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

- (4) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽³⁾ mukaan elintarvikelainsäädännön yleisenä periaatteena on tarjota kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikevalintojen tekemiseksi ja ehkäistä kaikki menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan.

- (5) Sopimattomia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä sisämarkkinoilla koskeva 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY ⁽⁴⁾ koskee kuluttajille suunnatun tiedottamisen tiettyjä näkökohtia erityisesti harhaanjohtavien toimien ja tietojen mainitsematta jättämisen estämiseksi. Sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin liittyviä yleisiä periaatteita olisi täydennettävä elintarvikkeita koskevien tietojen antamista kuluttajille koskevilla erityissäännöillä.

- (6) Kaikkiin elintarvikkeisiin sovellettavat merkintöjä koskevat unionin säännöt on vahvistettu myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ⁽⁵⁾. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1978, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.

- (7) Elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/496/EY ⁽⁶⁾ säädetään säännöistä, jotka koskevat

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

valmiiksi pakatuista elintarvikkeista ilmoitettavien ravintoarvotietojen sisältöä ja esittämistä. Näiden sääntöjen mukaan ravintoarvotietojen merkitseminen on vapaaehtoista, paitsi jos esitetään elintarvikkeeseen liittyvä ravitsemusväite. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1990, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.

- (8) Yleisiä merkintävaatimuksia täydentävät useat säännökset, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin erityisissä olosuhteissa tai tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin. Lisäksi on useita erityissääntöjä, joita sovelletaan tiettyihin elintarvikkeisiin.
- (9) Nykyisen merkintälainsäädännön alkuperäiset tavoitteet ja keskeiset osat pätevät yhä, mutta lainsäädäntöä on yksinkertaistettava, jotta helpotettaisiin sen noudattamista ja lisättäisiin sen selkeyttä sidosryhmien kannalta sekä nykyaikaistettaisiin säännöksiä elintarviketietojen alalla tapahtuneen uuden kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (10) Ruokavalion ja terveyden välinen suhde ja yksilöllisiin tarpeisiin soveltuvan ruokavalion valinta herättävät yleistä mielenkiintoa. Komission 30 päivänä toukokuuta 2007 julkaistussa valkoisessa kirjassa ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteellisiä koskevista eurooppalaisesta strategiasta, jäljempänä 'komission valkoinen kirja', todetaan, että ravintoarvomerkinnät ovat tehokas väline tiedon antamiseksi kuluttajille elintarvikkeiden koostumuksesta ja kuluttajien tietoon perustuvien valintojen helpottamiseksi. Komission 13 päivänä maaliskuuta 2007 antamassa tiedonannossa "EU:n kuluttajapolitiittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen" painotetaan, että sekä toimivan kilpailun että kuluttajien hyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja. Tiedot ravitsemuksen pääperiaatteista ja tarvittavat ravintoarvotiedot elintarvikkeissa edistäisivät osaltaan merkittävästi kuluttajien mahdollisuuksia tehdä tällaisia tietoon perustuvia valintoja.
- (11) Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja täytäntöönpanon rationaalisuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi direktiivit 90/496/ETY ja 2000/13/EY olisi kumottava ja korvattava yhdellä asetuksella, joka luo varmuutta sekä kuluttajien että toimialan keskuudessa ja vähentää hallinnollista taakkaa.
- (12) Selvyyden vuoksi olisi kumottava ja sisällytettävä tähän asetukseen muita laaja-alaisia säädöksiä, eli kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen alkoholijuoman alkoholipitoisuuden ilmoittamisesta tilavuusprosentteina juoman merkinnöissä 15 päivänä huhtikuuta 1987 annettu komission

direktiivi 87/250/ETY⁽¹⁾, neuvoston direktiivin 79/112/ETY 7 artiklan säännöksistä myönnettävistä poikkeuksista elintarvikkeiden merkintöjen osalta 8 päivänä maaliskuuta 1999 annettu komission direktiivi 1999/10/EY⁽²⁾, kiniiniä sisältävien elintarvikkeiden ja kofeiinia sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä 18 päivänä heinäkuuta 2002 annettu komission direktiivi 2002/67/EY⁽³⁾, sellaisten elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien, joihin on lisätty fytoesteroleja, fytoesteroleistereitä, fytoesteroleja ja/tai fytoesteroleistereitä, pakkausmerkinnöistä 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 608/2004⁽⁴⁾ sekä muiden kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY säädettyjen pakollisten mainintojen liittämisestä tiettyjen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin 30 päivänä tammikuuta 2008 annettu komission direktiivi 2008/5/EY⁽⁵⁾.

- (13) Yhteisten määritelmien, periaatteiden, vaatimusten ja menettelyjen vahvistaminen on tarpeen, jotta elintarvikkeita koskevia tietoja määrittävillä unionin ja jäsenvaltioiden toimenpiteillä olisi selkeät puitteet ja yhteinen perusta.
- (14) Kattavan ja kehittyvän lähestymistavan soveltamiseksi tietoihin, joita kuluttajille annetaan heidän kuluttamistaan elintarvikkeista, elintarviketietoja koskeva lainsäädäntö olisi määriteltävä väljästi siten, että se kattaa yleisluonteiset ja erityiset säännöt, minkä lisäksi myös elintarviketiedot olisi määriteltävä väljästi siten, että ne kattavat myös muulla tavoin kuin etiketissä annetut tiedot.
- (15) Unionin sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan yrityksiin, jolloin tarkoitetaan tiettyä toiminnan jatkuvuutta ja tietynasteista organisaatiota. Yksityshenkilöiden suorittaman elintarvikkeiden tilapäisen käsittelyn, tarjoilun tai myynnin hyväntekeväisyystapahtumissa tai markkinoilla ja tapaamisissa paikallisyhteisötasolla sekä muiden vastaavien toimien ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (16) Elintarviketietoja koskevan lainsäädännön olisi oltava riittävän joustava, jotta se pysyisi kuluttajien uusien tietovaatimusten tasalla ja jotta sen avulla voitaisiin varmistaa tasapaino sisämarkkinoiden turvaamisen ja kuluttajien eri jäsenvaltioissa vallitsevien käsitysten välillä.
- (17) Pakollisten elintarviketietojen ilmoittamisvaatimuksen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava se, että kuluttajat pystyvät tunnistamaan elintarvikkeen, käyttämään sitä tarkoituksenmukaisesti ja tekemään valintoja, jotka soveltuvat heidän yksilöllisiin ruokavaliotarpeisiinsa. Tämän tavoitteen mukaisesti elintarvikealan toimijoiden olisi helpotettava sitä, että nämä tiedot ovat myös näkövammaisten saatavilla.
- (18) Jotta elintarviketietoja koskeva lainsäädäntö voisi mukautua kuluttajien muuttuviin tietotarpeisiin, pakollisten

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.1987, s. 57.

⁽²⁾ EYVL L 69, 16.3.1999, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 191, 19.7.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EUVL L 97, 1.4.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUVL L 27, 31.1.2008, s. 12.

- elintarviketietojen tarvetta harkittaessa olisi otettava huomioon kuluttajien valtaosan laajalti osoittama mielenkiinto tiettyjen tietojen saamista kohtaan.
- (19) Uusia vaatimuksia pakollisista elintarviketiedoista olisi kuitenkin hyväksyttävä vain tarpeen mukaan, toissijaisuus-, suhteellisuus- ja kestävä kehityksen periaatteita noudattaen.
- (20) Elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä olisi myös kiellättävä sellaisen tiedon käyttö, joka johtaisi kuluttajaa harhaan erityisesti elintarvikkeen erityispiirteiden, elintarvikkeiden vaikutusten tai ominaisuuksien osalta tai josta saisi sen käsityksen, että elintarvikkeella olisi lääketieteellistä vaikutusta. Ollakseen tehokas tämän kiellon olisi koskettava myös elintarvikkeiden mainontaa ja esillepanoa.
- (21) Jotta estettäisiin niiden sääntöjen hajanaisuus, jotka koskevat elintarvikealan toimijoiden vastuuta elintarvikkeita koskevista tiedoista, elintarvikealan toimijoiden vastuuta tällä alalla olisi selvennettävä. Selvennyksen olisi oltava sen vastuun mukainen, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklassa kuluttajien suhteen.
- (22) Kaikista pakollisista tiedoista, jotka olisi periaatteessa annettava kaikista loppukuluttajalle ja suurralouksille tarkoitetuista elintarvikkeista, olisi laadittava luettelo. Kyseisen luettelon olisi sisällettävä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti jo vaaditut tiedot, sillä sitä pidetään yleisesti arvokkaana säännöstönä kuluttajan tiedonsaannin kannalta.
- (23) Jotta elintarviketietojen alalla tapahtuvat muutokset ja kehityssuuntaukset voitaisiin ottaa huomioon, komissiolle olisi annettava toimivalta mahdollistaa tiettyjen tietojen saataville asettaminen vaihtoehtoisin tavoin. Sidosryhmien kuuleminen voisi helpottaa elintarviketietoihin liittyvien vaatimusten oikea-aikaista ja oikein kohdennettua muuttamista.
- (24) Elintarvikkeiden valmistuksessa käytetyt ja niissä edelleen olevat tietyt ainesosat tai muut aineet tai tuotteet (kuten valmistuksen apuaineet) aiheuttavat allergia- tai intoleranssioireita kuluttajissa, ja jotkin tällaisista allergioista tai intoleransseista ovat vaaraksi niistä kärsivien henkilöiden terveydelle. Tietojen antaminen elintarvikkeiden sisältämistä elintarvikelisiä aineista, valmistuksen apuaineista ja muista aineista tai tuotteista, jotka saattavat aiheuttaa allergioita tai intoleranssia, on tärkeää, jotta ruoka-allergiasta tai intoleranssista kärsivät kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ja turvallisia valintoja.
- (25) Elintarvikkeiden merkintöjen olisi oltava selviä ja ymmärrettäviä, jotta kuluttajat voisivat niiden perusteella tehdä parempiin tietoihin perustuvia elintarvike- ja ruokavaliovalintoja. Tutkimustulosten mukaan luettavuus on tärkeä tekijä, kun halutaan maksimoida merkintöihin sisältyvien tietojen mahdollisuudet vaikuttaa lukijoihinsa, ja pieni kirjaskoko on yksi suurimmista syistä siihen, että kuluttajat ovat tyytymättömiä elintarvikkeiden merkintöihin. Kaikkien luettavuuteen liittyvien seikkojen huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin kehitettävä kokonaisvaltainen lähestymistapa.
- (26) Jotta voidaan varmistaa elintarviketietojen antaminen, on otettava huomioon kaikki tavat, joilla elintarvikkeita toimitetaan kuluttajille, mukaan lukien etäviestintävälineillä tapahtuva elintarvikkeiden myynti. Etämyynnin kautta myytävien elintarvikkeiden olisi luonnollisesti täytettävä samat tietovaatimukset kuin kaupoissa myytävien elintarvikkeiden, mutta siitä huolimatta on tarpeen selvittää, että asiaankuuluvien pakollisten elintarviketietojen olisi etämyyntitapauksissa myös oltava saatavilla, ennen kuin osto tehdään.
- (27) Annettaessa kuluttajille elintarviketietoja tietoon perustuvien valintojen tekemistä varten tietoja olisi myös annettava alkoholia sisältävien juomasekoitusten ainesosista.
- (28) On myös tärkeää antaa kuluttajille tietoja muista alkoholijuomista. Viinien merkinnöistä on jo annettu erityiset unionin säännöt. Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) säädetään säännöistä, joilla varmistetaan kuluttajansuoja ja kuluttajien asianmukainen tiedonsaanti. Siksi on tarkoituksenmukaista vapauttaa viini tässä vaiheessa ainesosien luetteloinnista ja ravintoarvoilmoituksen antamista koskevasta velvollisuudesta. Kuluttajansuoja alkoholijuomien osalta varmistetaan vastaavasti maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1601/91⁽²⁾ ja tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 110/2008⁽³⁾. Siksi samaa vapautusta olisi sovellettava näiden kahden asetuksen kattamiin juomiin.
- (29) Viineihin, maustettuihin viineihin, maustettuihin viinipohjaisiin juomiin, maustettuihin viinistä valmistettuihin juomasekoituksiin ja tislattuihin alkoholijuomiin verrattavissa olevia juomia on tarpeen kohdella samalla tavalla ja on tarpeen varmistaa samojen elintarviketietojen koskevan lainsäädännön vaatimusten soveltaminen kyseisiin juomiin. Sen vuoksi vapautusta ainesosien luetteloinnista ja ravintoarvoilmoituksen antamista koskevasta velvollisuudesta olisi sovellettava myös hedelmistä tai vihannuksista käyttämällä valmistettuihin juomiin, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia, hunajasimaan ja kaiken tyyppisiin oluihin.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 149, 14.6.1991, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

- (30) Komission olisi kuitenkin laadittava viiden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta selvitys siitä, olisiko tiettyihin tuoteluokkiin kuuluvat juomat vapautettava varsinkin energiasisältöä koskevien tietojen ilmoittamisesta, ja esitettävä mahdollisten vapautusten perustelut, ottaen huomioon tarve varmistaa johdonmukaisuus unionin muiden asiaan liittyvien politiikkojen kanssa. Komissio voi myös tarvittaessa ehdottaa tähän asetukseen liittyviä erityisiä vaatimuksia.
- (31) Elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka olisi ilmoitettava, jos sen ilmoittamatta jättäminen johtaa todennäköisesti kuluttajia harhaan kyseisen tuotteen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöpaikasta. Alkuperämaa tai lähtöpaikka olisi kaikissa tapauksissa ilmoitettava siten, että se ei anna kuluttajalle väärää käsitystä, sekä noudattaen selvästi määriteltyjä perusteita, joiden avulla luodaan toimialalle tasapuoliset toimintaedellytykset ja selkeytetään kuluttajien saamia tietoja elintarvikkeen alkuperämaasta tai lähtöpaikasta. Tällaisia perusteita ei pitäisi soveltaa tietoihin, jotka liittyvät elintarvikealan toimijan nimeen tai osoitteeseen.
- (32) Elintarvikealan toimijat voivat joissakin tapauksissa haluta ilmoittaa elintarvikkeen alkuperän vapaaehtoisesti kiinnittääkseen kuluttajien huomion tuotteidensa ominaisuuksiin. Myös tällaisten tietojen olisi oltava yhdenmukaistettujen perusteiden mukaisia.
- (33) Alkuperän merkitseminen on tullut pakolliseksi naudanlihalle ja naudanlihatuotteille⁽¹⁾ unionissa naudan BSE-taudin jälkeen, ja merkintään liittyy kuluttajaodotuksia. Komission suorittama vaikutustenarviointi vahvistaa, että lihan alkuperä tuntuu olevan kuluttajien ensisijainen huolenaihe. Euroopan unionissa kulutetaan paljon muuta lihaa kuten sianlihaa, lampaan- ja vuohenlihaa sekä siipikarjanlihaa. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista määrätä pakollisesta alkuperäilmoituksesta näille tuotteille. Erityiset alkuperävaatimukset voisivat vaihdella eri lihalajien välillä eläinlajien erityispiirteiden mukaisesti. Pakollisten vaatimusten vahvistamisesta olisi säädettävä täytäntöönpanosäännöin, jotka voivat olla erilaisia eri lihalajeille, ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen ja elintarvikealan toimijoille ja noudattamisen valvonnasta vastaaville viranomaisille koituvan hallinnollisen rasituksen.
- (34) Pakollisia alkuperäsäännöksiä on laadittu alakohtaisten lähestymistapojen pohjalta esimerkiksi hunajalle⁽²⁾, hedelmille ja vihanneksille⁽³⁾, kalalle⁽⁴⁾, naudanlihalle ja naudanlihatuotteille⁽⁵⁾ sekä oliiviöljylle⁽⁶⁾. Mahdollisuutta ulottaa pakollinen alkuperämerkintä koskemaan muita elintarvikkeita on tarpeen tarkastella. Sen vuoksi komissiota olisi pyydyttävä valmistelemaan kertomuksia, jotka kattavat seuraavat elintarvikkeet: muut lihalajit kuin naudanliha, sianliha, lampaan- ja vuohenliha sekä siipikarjanliha; maito; maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito; ainesosana käytettävä liha; prosessoimattomat elintarvikkeet; tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta, ja ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta. Koska maito on yksi niistä tuotteista, joiden alkuperällä katsotaan olevan erityistä merkitystä, olisi komissiolta saatava kyseistä tuotetta koskeva kertomus mahdollisimman pian. Komissio voi esittää kertomusten johtopäätösten perusteella ehdotuksia sovellettavien unionin säännösten muuttamiseksi tai se voi tehdä uusia aloitteita tarpeen mukaan alakohtaisesti.
- (35) Muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat unionin säännöt on vahvistettu yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁽⁷⁾, ja sen soveltamista koskevat säännökset sisältyvät tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2454/93⁽⁸⁾. Elintarvikkeiden alkuperämaan määrittys perustuu kyseisiin sääntöihin, jotka ovat hyvin elintarvikealan toimijoiden ja viranomaisten tiedossa, mikä helpottaa sääntöjen täytäntöönpanoa.
- (36) Elintarvikkeen ravintoarvoilmoitus koskee tietoja elintarvikkeiden sisältämästä energiasta ja tietyistä ravintoaineista. Ravintoarvotietojen pakollisella antamisella olisi edistettävä yleisön ravitsemuskasvatusta ja tuettava tietoon perustuvia elintarvikevalintoja.
- (37) Komission valkoisessa kirjassa korostetaan tiettyjä kansanterveyden kannalta tärkeitä ravitsemuksellisia osatekijöitä, joita ovat tyydyttyneet rasvat, sokerit ja suola. Sen vuoksi tällaiset osatekijät olisi otettava huomioon ravintoarvotietojen pakollista antamista koskevissa vaatimuksissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1580/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla (EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

⁽⁵⁾ Asetus (EY) N:o 1760/2000.

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 1019/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista (EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27).

⁽⁷⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

- (38) Koska yhtenä tämän asetuksen tavoitteista on tarjota loppukuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien valintojen tekemiseksi, on tärkeää varmistaa tältä osin, että loppukuluttajat ymmärtävät merkinnöissä annetut tiedot ongelmitta. Sen vuoksi merkinnöissä olisi käytettävä ilmaisua ”suola” ravintoaineen vastaavan nimityksen ”natrium” asemesta.
- (39) Kuluttajat eivät yleensä ole tietoisia siitä, miten alkoholi-juomat mahdollisesti vaikuttavat heidän kokonaisruokavalioonsa. Sen vuoksi olisi varmistettava tietojen antaminen erityisesti alkoholia sisältävien juomasekoitusten ravintoainesisällöstä.
- (40) Ravitsemus- ja terveysväitteiden vapaaehtoisessa lisämisessä elintarvikkeiden etiketteihin olisi unionin oikeuden yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden vuoksi noudatettava elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1924/2006 ⁽¹⁾.
- (41) Jotta toimialalle ei aiheutuisi turhaa taakkaa, tietyt elintarvikkeiden ryhmät, jotka ovat jalostamattomia tai joiden ravintoarvotiedot eivät ole kuluttajan valinnan kannalta määrääviä tekijöitä, olisi vapautettava ravintoarvoilmoituksen pakollisesta lisäämisestä, jollei kyseisten tietojen antamisvelvollisuutta ole asetettu muiden unionin sääntöjen nojalla.
- (42) Jotta annetut ravintoarvotiedot herättäisivät keskivertokuluttajan huomion ja palvelisivat tiedottamistarkoitustaan, niiden olisi oltava yksinkertaisia ja helposti ymmärrettäviä, nykyinen tiedontaso ravitsemusasioissa huomioon ottaen. Ravintoarvotietojen sijainti osittain ”pakkauksen etupuolella” ja osittain sen takapuolella saattaisi hämmentää kuluttajia. Sen vuoksi ravintoarvoilmoituksen pitäisi olla yhdessä kentässä. Lisäksi osa tiedoista voitaisiin vapaaehtoisesti toistaa esimerkiksi ”pakkauksen etupuolella”. Se, että valittaisiin vapaasti, mitkä tiedot toistetaan, saattaisi hämmentää kuluttajia. Sen selventäminen, mitä tietoja voidaan toistaa, on näin ollen tarpeen, jotta kuluttajat voivat vaivatta nähdä olennaiset ravintoarvotiedot elintarvikkeita ostaessaan.
- (43) Jotta elintarvikealan toimijoita kannustetaan antamaan vapaaehtoisuuden pohjalta ravintoarvoilmoitukseen sisältyvät tiedot sellaisista tuotteista, jotka voidaan vapauttaa ravintoarvoilmoituksesta, kuten alkoholi-juomat ja pakkaamattomat elintarvikkeet, niille olisi annettava mahdollisuus ilmoittaa ainoastaan ravintoarvoilmoituksen tietyt osatekijät. Ne tiedot, jotka voidaan antaa vapaaehtoisesti, olisi kuitenkin vahvistettava selkeästi, jotta ehkäistään kuluttajien harhaanjohtamista elintarvikealan toimijoiden vapaan valinnanvapauden vuoksi.
- (44) Ravintoarvoilmoituksessa käytettyjen ilmaisujen osalta on tapahtunut viime aikoina kehitystä, jonka mukaan jotkin jäsenvaltiot ja elintarvikesektorin organisaatiot soveltavat muita ilmaisuja kuin 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti taikka annosta kohti ja käyttävät esitystavassa graafisia muotoja tai tunnuksia. Tällaiset täydentävät ilmaisu- ja esitystavat saattavat auttaa kuluttajia ravintoarvoilmoituksen ymmärtämisessä. Koko unionin alueen kattavaa näyttöä ei ole kuitenkaan olemassa siitä, miten keskivertokuluttaja ymmärtää tiedon vaihtoehtoiset ilmaisu- tai esitystavat ja käyttää niitä. Sen vuoksi olisi mahdollistettava erilaisten ilmaisu- ja esitystapojen käyttäminen asetuksessa vahvistettujen kriteerien mukaisesti ja komissiota olisi kehotettava laatimaan selvitys kyseisten ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä, niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja siitä, onko pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen suositeltavaa.
- (45) Avustukseen komissiota kyseisen selvityksen laatimisessa jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot alueidensa markkinoilla käytetyistä täydentävistä ravintoarvoilmoituksen ilmaisu- ja esitystavoista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet vaatia elintarvikealan toimijoita, jotka saattavat niiden alueilla markkinoille elintarvikkeita, joihin liittyen käytetään täydentäviä ilmaisu- ja esitystapoja, toimittamaan kansallisille viranomaisille ilmoitus niiden käytöstä sekä asianmukaiset perustelut tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttymisestä.
- (46) Tietynasteinen yhdenmukaisuus täydentävien ravintoarvoilmoituksen ilmaisu- ja esitystapojen osalta olisi varmistettava. Näin ollen jatkuvaa parhaiden käytänteiden ja kokemusten vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa olisi edistettävä ja sidosryhmiä olisi kannustettava osallistumaan tällaiseen vaihtoon.
- (47) Ravitsemuksellisten osatekijöiden määrien sekä vertailuin-dikaattorien ilmoittamista helposti nähtävissä olevassa samassa kentässä vaivatta tunnistettavassa muodossa, minkä perusteella on mahdollista arvioida elintarvikkeen ravitsemukselliset ominaisuudet, olisi kokonaisuudessaan pidettävä ravintoarvoilmoitukseen kuuluvana eikä sitä pitäisi käsitellä ryhmänä yksittäisiä väitteitä.
- (48) Kokemukset ovat osoittaneet, että vapaaehtoisia elintarviketietoja ilmoitettaessa heikennetään useissa tapauksissa pakollisten elintarviketietojen selkeyttä. Sen vuoksi olisi vahvistettava perusteet, joiden avulla elintarvikealan toimijat ja täytäntöönpanoviranomaiset voisivat helpommin tasapainottaa pakollisten ja vapaaehtoisten elintarviketietojen esittämisen.

⁽¹⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (49) Jäsenvaltioiden olisi voitava säilyttää oikeus paikallisista olosuhteista ja käytännön syistä johtuen antaa säännöksiä pakkaamattomia elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta. Mahdollisista allergeeneista annettavia tietoja pidetään erittäin tärkeinä, vaikka muiden tietojen tarve on kuluttajien keskuudessa tällaisissa tapauksissa vähäinen. Siitä, että useimpien ruoka-allergiareaktioiden aiheuttajat voidaan jäljittää pakkaamattomiin elintarvikkeisiin, on saatu näyttöä. Mahdollisia allergeeneja koskevat tiedot olisi sen vuoksi aina annettava kuluttajalle.
- (50) Jäsenvaltioiden ei pitäisi voida antaa kansallisia säännöksiä tällä asetuksella yhdenmukaistetuista seikoista, jolle unionin oikeus antaa siihen valtuutusta. Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita antamasta kansallisia säännöksiä seikoista, joita ei ole erikseen yhdenmukaistettu tällä asetuksella.
- (51) Elintarviketietoja koskevien sääntöjen olisi oltava sellaiset, että ne mukautuvat nopeasti muuttuvaan sosiaaliseen, taloudelliseen ja teknologiseen ympäristöön.
- (52) Noudattaakseen tämän asetuksen säännöksiä jäsenvaltioiden olisi suoritettava virallista valvontaa, josta säädetään rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾.
- (53) Asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 sekä vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin 20 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1925/2006 ⁽²⁾ olevat viittaukset direktiiviin 90/496/EY olisi ajantasaistettava tämän asetuksen huomioon ottamiseksi. Näin ollen asetuksia (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 olisi muutettava.
- (54) Elintarviketietovaatimusten epäsäännöllinen ja tiheä ajanmukaistaminen voi lisätä merkittävästi elintarvikealan toimijoiden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, hallinnollista taakkaa. Näin ollen olisi varmistettava, että toimenpiteitä, joita komissio voi tällä asetuksella annettua valtaa käyttäessään hyväksyä, sovelletaan aina samana kalenterivuoden päivänä asianmukaisen siirtymäajan jälkeen. Poikkeukset tästä periaatteesta olisi sallittava kiireellisissä tapauksissa, joissa asianmukaisten toimenpiteiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen.
- (55) Jotta elintarvikealan toimijat voisivat muuttaa tuotteidensa merkinnät tällä asetuksella käyttöön otettujen vaatimusten mukaisiksi, tämän asetuksen soveltamiselle olisi säädettävä asianmukaiset siirtymäajat.
- (56) Ottaen huomioon, että tässä asetuksessa säädetään oleellisista muutoksista ravintoainemerkintöjä koskeviin vaatimuksiin, erityisesti ravintoarvoilmoituksen sisältöön, elintarvikealan toimijoiden olisi annettava ennalta varautua tämän asetuksen soveltamiseen.
- (57) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (58) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti sellaisia säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muun muassa tiettyjen pakollisten tietojen saatavuutta muulla tavoin kuin pakkauksessa tai etiketissä, luetteloa elintarvikkeista, joista ei vaadita ainesosaluetteloa, allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden ja tuotteiden merkintöjen uudelleen tarkastelua tai luetteloa ravintoaineista, joista ilmoittaminen on vapaaehtoista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (59) Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat muun muassa yhden tai useamman tiedon esittämiseen kuvin tai tunnuksin sanojen ja numeroiden sijasta liittyviä muodollisuuksia, painatuksen ja taustan välistä kontrastia, vähimmäissäilyvyysajan ilmoitustapaa, lihan alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoitustapaa, ravintoaineilmoituksessa ilmoitettujen arvojen tarkkuutta tai ravintoarvoilmoituksen ilmaisemista annosta tai kulutusyksikköä kohti. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, vahvistetaan etukäteen tavallista lainsäätämisympäristöstä noudattaen annettulla asetuksella. Siihen asti, kun uusi asetus annetaan, sovelletaan edelleen menettelyä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY ⁽³⁾, lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei sovelleta,

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään perusta kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi elintarviketietojen osalta, ottaen huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset ja tietotarpeet, ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.

2. Tässä asetuksessa säädetään yleisistä periaatteista, vaatimuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät elintarviketietoihin ja erityisesti elintarvikkeiden merkintöihin. Siinä säädetään keinoista, joilla taataan kuluttajien oikeus tiedonsaantiin, ja menettelyistä elintarviketietojen antamiseksi, ottaen huomioon tarve varmistaa riittävä joustavuus, jonka ansiosta voidaan vastata tulevaan kehitykseen ja uusiin tietovaatimuksiin.

3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikealan toimijoihin elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa silloin, kun niiden toiminta liittyy elintarviketietojen antamiseen kuluttajille. Sitä sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu loppukuluttajalle, mukaan lukien suurralouksien toimittamat elintarvikkeet ja elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi suurralouksille.

4. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta merkintävaatimuksia, joista säädetään tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavissa unionin erityissäännöksissä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan:

- asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa ja 3 artiklan 1, 2, 3, 7, 8 ja 18 kohdassa olevia "elintarvikkeen", "elintarvikelainsäädännön", "elintarvikeyrityksen", "elintarvikealan toimijan", "vähittäiskaupan", "markkinoille saattamisen" ja "loppukuluttajan" määritelmiä;
- elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan m, n ja o alakohdassa olevia "jalostamisen", "jalostamattomien tuotteiden" ja "jalostettujen tuotteiden" määritelmiä;
- elintarvike-entsyymeistä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1332/2008⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa "elintarvike-entsyymiin" määritelmää;

⁽¹⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7.

- elintarvikelisäaineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa ja liitteessä I olevassa 5 kohdassa olevia "elintarvikelisäaineen", "valmistuksen apuaineen" ja "kantaja-aineen" määritelmiä;
- elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2008⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa "aromin" määritelmää;
- eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽⁵⁾ liitteessä I olevassa 1.1 ja 1.14 kohdassa olevia "lihan" ja "mekaanisesti erotetun lihan" määritelmiä;
- kuluttajansuojasta etäsovitustilanteissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY⁽⁶⁾ 2 artiklan 4 alakohdassa olevaa "etäviestintävälineen" määritelmää;
- harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY⁽⁷⁾ 2 artiklan a alakohdassa olevaa "mainonnan" määritelmää;
- uuselintarvikkeista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011^(*) (8) 3 artiklan 2 kohdan c alakohdassa olevaa "valmistetun nanomateriaalin" määritelmää.

2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'elintarviketiedoilla' tietoja, jotka koskevat elintarviketta ja jotka asetetaan loppukuluttajan saataville etiketillä, muulla mukana seuraavalla materiaalilla tai millä tahansa muulla keinolla, mukaan lukien modernin teknologian välineet ja sanallinen viestintä;
- 'elintarviketietoja koskevalla lainsäädännöllä' unionin säännöksiä, jotka liittyvät elintarviketietoihin, erityisesti merkintöihin, mukaan lukien yleisluonteiset säännöt, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin erityisissä olosuhteissa tai tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin, sekä säännöt, joita sovelletaan ainoastaan tiettyihin elintarvikkeisiin;
- 'pakollisilla elintarviketiedoilla' tietoja, jotka unionin säännösten mukaan on annettava loppukuluttajalle;

⁽³⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽⁷⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

^(*) Asiakirja 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ EUVL L ...

- d) 'suurtalouksilla' mitä tahansa laitoksia (mukaan lukien ajoneuvot ja kiinteät tai liikkuvat kojut), kuten ravintoloita, ruokaloita, kouluja ja sairaaloita, joissa osana toimintaa valmistetaan elintarvikkeita toimitettavaksi loppukuluttajalle, ja kyseiset elintarvikkeet ovat valmiita nautittavaksi ilman lisävalmistusta;
- e) 'valmiiksi pakatulla elintarvikkeella' loppukuluttajalle ja suur- talouksille sellaisenaan tarkoitettua myyntiyksikköä, joka käsittää elintarvikkeen ja pakkauksen, johon elintarvike on pakattu ennen myytäväksi toimittamista, riippumatta siitä, peittääkö pakkaus elintarvikkeen kokonaan tai vain osittain, kuitenkin aina siten, että sisällystä ei voi muuttaa avaamalla tai vaihtamalla pakkausta;
- f) 'ainesosalla' elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, aromit, elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymit sekä koostetun ainesosan osat mukaan luettuina, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa; jämiä ei pidetä ainesosina;
- g) 'lähtöpaikalla' paikkaa, josta elintarvikkeen ilmoitetaan tulevan ja joka ei ole "alkuperämaa" sellaisenaan kuin se on määriteltynä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklassa;
- h) 'koostetulla ainesosalla' ainesosaa, joka koostuu useammasta kuin yhdestä ainesosasta;
- i) 'etiketillä' mitä tahansa elintarvikkeen pakkaukseen tai astiaan kirjoitettua, painettua, kaavaimella tehtyä, leimattua, kohokuvioitua, kuvioitua tai liitettyä lappua, merkkiä, kuvaa tai muuta kuvausta;
- j) 'merkinnällä' elintarvikkeeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, tuotenimeä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä elintarviketta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- k) 'nähtävissä olevalla kentällä' kaikkia pakkauksen pintoja, jotka voidaan lukea yhdestä ja samasta katselukulmasta, minkä ansiosta merkintätiedot ovat nopeasti ja helposti nähtävissä ja kuluttajat voivat lukea nämä tiedot tarvitsematta käänneellä pakkausta;
- l) 'virallisella nimellä' elintarvikkeen nimeä, josta säädetään elintarvikkeeseen sovellettavissa unionin säännöksissä, tai jos tällaisia unionin säännöksiä ei ole, sitä nimeä, josta säädetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jossa elintarviketta myydään loppukuluttajalle tai suur- talouksille;
- m) 'tavanomaisella nimellä' nimeä, jonka sen jäsenvaltion kuluttajat, jossa elintarviketta myydään, mieltävät kyseisen elintarvikkeen nimeksi ilman, että nimeä tarvitsee selittää;
- n) 'kuvaavalla nimellä' nimeä, joka kuvaa elintarvikettä ja tarvittaessa sen käyttöä siten, että nimi yksilöi kuluttajan kannalta riittävän selkeästi kysymyksessä olevan elintarvikkeen ja erottaa sen muista tuotteista, joihin se voitaisiin sekoittaa;
- o) 'pääainesosalla' sellaista elintarvikkeen ainesosaa tai ainesosien yhdistelmää, jonka osuus kyseisestä elintarvikkeesta on yli 50 prosenttia tai jonka kuluttaja yleensä liittää elintarvikkeen nimeen ja josta vaaditaan useimmissa tapauksissa määrän ilmoittamista;
- p) 'elintarvikkeen vähimmäissäilyvyysajalla' ajankohtaa, johon saakka elintarvike asianmukaisesti säilytettynä säilyttää sille tyypilliset ominaisuudet;
- q) 'ravintoaineella' proteiinia, hiilihydraattia, rasvaa, ravintokuitua, natriumia, vitamiineja ja kivennäisaineita, jotka luetaan tämän asetuksen liitteessä XIII, sekä aineita, jotka kuuluvat näihin ravintoaineryhmiin tai ovat niiden osia.

3. Tässä asetuksessa elintarvikkeen alkuperämaalla tarkoitetaan elintarvikkeen alkuperää sellaisenaan, kuin se on määriteltynä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklan mukaisesti.

4. Lisäksi sovelletaan liitteessä I olevia erityisiä määritelmiä.

II LUKU

ELINTARVIKETIETOIHIN LIITTYVÄT YLEISET PERIAATTEET

3 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Elintarviketietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, kiinnittäen erityistä huomiota terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.

2. Elintarviketietoja koskevalla lainsäädännöllä on pyrittävä saavuttamaan laillisesti tuotettujen ja kaupan pidettyjen elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus unionissa, ottaen soveltuvin osin huomioon tarpeen suojata tuottajien oikeudet edut ja edistää laadukkaiden tuotteiden tuotantoa.

3. Kun elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, on harkittava, tarvitaanko uusien vaatimusten voimaantulon jälkeen siirtymäaika, jonka aikana elintarvikkeita, joiden etiketit eivät täytä uusia vaatimuksia, voidaan saattaa markkinoille, ja voidaanko varastossa olevia tällaisia elintarvikkeita, jotka on saatettu markkinoille ennen siirtymäajan päättymistä, edelleen myydä kunnes varastot loppuvat.

4 artikla

Pakollisiin elintarviketietoihin liittyvät periaatteet

1. Kun elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä edellytetään pakollisia elintarviketietoja, niiden on oltava tietoja, jotka kuuluvat erityisesti johonkin seuraavista ryhmistä:
- a) tiedot elintarvikkeen yksilöllisyydestä ja koostumuksesta, ominaisuuksista tai muista erityispiirteistä;
 - b) tiedot kuluttajien terveyden suojelusta ja elintarvikkeen turvallisuudesta käytöstä. Tiedot on annettava erityisesti
 - i) koostumukseen liittyvistä ominaisuuksista, jotka voivat olla haitallisia tiettyjen kuluttajaryhmien terveydelle;
 - ii) säilyvyydestä, säilytyksestä ja turvallisuudesta käytöstä;
 - iii) terveysvaikutuksista, mukaan luettuna elintarvikkeen haitallisen ja vaarallisen käytön riskit ja seuraukset;
 - c) tiedot ravitsemuksellisista erityispiirteistä, jotta kuluttajat, myös ne, joilla on erityisruokavaliovaatimuksia, voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.
2. Pakollisten elintarviketietojen tarvetta harkittaessa on otettava huomioon kuluttajien enemmistön laaja tarve saada tiettyjä tietoja, joita he pitävät erityisen merkityksellisinä tai joista yleisesti katsotaan olevan kuluttajille hyötyä, jotta kuluttajia voidaan auttaa tekemään tietoon perustuvia valintoja.

5 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Sellaiset elintarviketietoja koskevan lainsäädännön alaan kuuluvat unionin toimenpiteet, joilla saattaa olla vaikutusta kansanterveyteen, hyväksytään Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', kuulemisen jälkeen.

III LUKU

ELINTARVIKETIETOJA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET JA ELINTARVIKEALAN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

6 artikla

Perussääntö

Elintarvikkeeseen, joka on tarkoitettu toimitettavaksi loppukuluttajalle tai suurralouksille, on liitettävä elintarviketiedot tämän asetuksen mukaisesti.

7 artikla

Hyvät tiedotuskäytännöt

1. Elintarviketiedot eivät saa johtaa harhaan, erityisesti
 - a) elintarvikkeen erityispiirteiden ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperämaan tai lähtöpaikan, valmistus- tai tuotantomenetelmän osalta;
 - b) liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole;
 - c) antamalla kuva, että elintarvikkeella on erityisiä erityispiirteitä, kun tosiasiasa kaikilla samanlaisilla elintarvikkeilla on sellaisia erityispiirteitä;
 - d) antamalla nimityksellä tai kuvallisilla esityksillä kuva tietystä elintarvikkeesta tai ainesosasta, vaikka tosiasiasa kyseessä olevassa elintarvikkeessa luontaisesti oleva tai normaalisti käytetty ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla.
2. Elintarviketietojen on oltava oikeellisia, selviä ja kuluttajalle helposti ymmärrettäviä.
3. Jollei luontaisia kivennäisvesiä ja erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevista unionin lainsäädännössä säädettyistä poikkeuksista muuta johdu, elintarviketiedoissa ei saa antaa sellaista kuvaa, että elintarvikkeeseen liittyy ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, eikä viitata sellaisiin ominaisuuksiin.
4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös
 - a) mainontaan;
 - b) elintarvikkeiden esillepanoon, erityisesti niiden muotoon, ulkonäköön tai pakkaukseen, käytettyihin pakkausmateriaaleihin, tapaan, jolla ne on aseteltu, sekä olosuhteisiin, joissa ne ovat esillä.

8 artikla

Vastuut

1. Elintarviketiedoista vastuussa oleva elintarvikealan toimija on toimija, jonka nimellä tai toiminimellä elintarviketta pidetään kaupan, tai jos tämä toimija ei ole sijoittautunut unioniin, tuontia unionin markkinoille harjoittava toimija.
2. Elintarviketiedoista vastuussa olevan elintarvikealan toimijan on varmistettava elintarviketietojen mukanaolo ja oikeellisuus sovellettavan elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten mukaisesti.

3. Elintarvikealan toimijat, jotka eivät vaikuta elintarviketietoihin, eivät saa toimittaa elintarvikkeita, joiden ne tietävät tai olettavat, niiden tietojen perusteella, jotka niillä on ammattilaisina hallussaan, olevan sovellettavan elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten vastaisia.

4. Elintarvikealan toimijat eivät saa vastuullaan olevissa yrityksissä muuttaa elintarvikkeen mukana seuraavia tietoja, jos tällainen muutos johtaisi loppukuluttajaa harhaan tai muutoin heikentäisi kuluttajansuojan tasoa ja loppukuluttajan mahdollisuuksia tehdä tietoon perustuvia valintoja. Elintarvikealan toimijat ovat vastuussa kaikista elintarvikkeen mukana seuraaviin elintarviketietoihin tekemistään muutoksista.

5. Elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava niiden toimintaan liittyvien, elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten noudattaminen, ja niiden on tarkistettava, että tällaiset vaatimukset täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 4 kohdan soveltamista.

6. Elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava, että pakkaamattomiin elintarvikkeisiin liittyvät, loppukuluttajalle tai suurtalouksiin tarkoitetut tiedot toimitetaan elintarvikkeet vastaanottavalle elintarvikealan toimijalle, jotta mahdollistetaan tarvittaessa pakollisten elintarviketietojen antaminen loppukuluttajalle.

7. Seuraavissa tapauksissa elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava, että 9 ja 10 artiklassa edellytetyt pakolliset tiedot esitetään pakkauksessa tai siihen kiinnitetyssä etiketissä taikka elintarviketta koskevissa kaupallisissa asiakirjoissa, kun voidaan taata, että tällaiset asiakirjat joko seuraavat sen elintarvikkeen mukana, jota ne koskevat, tai ne lähetetään ennen toimitusta tai samanaikaisesti sen kanssa:

- a) kun valmiiksi pakattu elintarvike on tarkoitettu loppukuluttajalle, mutta sitä pidetään kaupan vaiheessa, joka edeltää myyntiä loppukuluttajalle, eikä kyseisessä vaiheessa tapahdu myyntiä suurtalouksille;
- b) kun valmiiksi pakattu elintarvike on tarkoitettu toimitettavaksi suurtalouksissa tapahtuvaan valmistukseen, jalostamiseen tai pilkkomiseen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, elintarvikealan toimijoiden on varmistettava, että 9 artiklan 1 kohdan a, f, g ja h alakohdassa tarkoitetut tiedot esitetään myös siinä uloimmassa pakkauksessa, jossa valmiiksi pakatut elintarvikkeet pannaan esille, kun niitä pidetään kaupan.

8. Elintarvikealan toimijoiden, jotka toimittavat muille elintarvikealan toimijoille elintarvikkeita, joita ei ole tarkoitettu loppukuluttajalle tai suurtalouksiin, on varmistettava, että näillä

muilla elintarvikealan toimijoilla on riittävät tiedot, joiden pohjalta ne voivat tarpeen mukaan täyttää 2 kohdan mukaiset velvoitteensa.

IV LUKU

PAKOLLISET ELINTARVIKETIEDOT

1 JAKSO

Sisältö ja esittämistapa

9 artikla

Luettelo pakollisista tiedoista

1. Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–34 artiklan mukaisesti, jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu:

- a) elintarvikkeen nimi;
- b) ainesosaluettelo;
- c) elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytetyt ainesosat tai valmistuksen apuaineet, jotka on lueteltu liitteessä II, tai liitteessä II luetelluista allergeiteista tai intoleransseja aiheuttavista aineista tai tuotteista johdetut ainesosat tai valmistuksen apuaineet, jotka ovat mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa;
- d) tiettyjen ainesosien tai ainesosien ryhmien määrät;
- e) elintarvikkeen sisällön määrä;
- f) vähimmäissäilyvyysaika tai viimeinen käyttöajankohta;
- g) erityiset säilytysolosuhteet ja/tai käyttöolosuhteet;
- h) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu elintarvikealan toimijan nimi tai toiminimi ja osoite;
- i) alkuperämaa tai lähtöpaikka, siten kuin siitä on säädetty 25 artiklassa;
- j) käyttöohje, jos elintarvikkeen tarkoituksenmukainen käyttö ilman sitä on vaikeaa;
- k) juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, jos alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia;
- l) ravintoarvoilmoitus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava sanoin ja numeroin. Ne voidaan vaihtoehtoisesti esittää kuvin tai tunnuksin sanojen ja numeroiden sijasta silloin, kun komissio on hyväksynyt täytäntöönpanotoimenpiteitä 3 kohdan nojalla, noudattaen näitä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

3. Komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaiset säännöt tavoista ilmaista tietoja kuvin tai tunnuksin sanojen tai numeroiden sijasta silloin, kun voidaan osoittaa, että kuluttajat ymmärtävät ne yhdenmukaisesti.

10 artikla

Tietyntyypisiä elintarvikkeita tai elintarvikeryhmiä koskevat pakolliset lisätiedot

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi liitteessä III säädetään tietyntyypisiä elintarvikkeita tai elintarvikeryhmiä koskevista pakollisista lisätiedoista.

2. Varmistaakseen kuluttajainformaation tietyntyypisten elintarvikkeiden ja elintarvikeryhmien osalta ja ottaakseen huomioon tekniikan edistymisen ja tieteen kehityksen, kuluttajien terveyden suojelun tai elintarvikkeen turvallisen käytön komissio voi muuttaa liitettä III delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti, jollei 50, 51 ja 52 artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu.

11 artikla

Painot ja mittayksiköt

Edellä olevaa 9 artiklaa sovelletaan rajoittamatta painoja ja mittayksiköitä koskevien unionin erityissäännösten soveltamista.

12 artikla

Pakollisten elintarviketietojen saatavuus ja sijoittelu

1. Pakollisten elintarviketietojen on oltava saatavilla ja helposti käytettävissä tämän asetuksen mukaisesti kaikkien elintarvikkeiden osalta.

2. Kun on kyse valmiiksi pakatuista elintarvikkeista, pakolliset elintarviketiedot on esitettävä suoraan pakkauksessa tai siihen kiinnitettyssä etiketissä.

3. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat saada pakolliset elintarviketiedot muilla keinoilla, jotka soveltuvat paremmin tiettyihin pakollisiin tietoihin, komissio voi säätää delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat saatavuutta muulla tavoin kuin pakkauksessa tai etiketissä, jollei 50 ja 51 artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu.

4. Kun on kyse pakkaamattomista elintarvikkeista, sovelletaan 42 artiklan säännöksiä.

13 artikla

Pakollisten tietojen esittäminen

1. Pakolliset elintarviketiedot on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja tarvittaessa pysyvällä tavalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen sääntöjen soveltamista. Niitä ei saa millään tavalla peittää, himmentää tai katkaista eikä niiden huo-

mioarvoa saa vähentää kirjallisella tai kuvallisella ilmaisulla eikä muulla väliin tulevalla materiaalilla.

2. Rajoittamatta tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavien unionin erityissäännösten soveltamista siltä osin, kuin on kyse 9 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa tarkoitetuista vaatimuksista, on 9 artiklan 1 kohdassa luetellut pakolliset tiedot, kun ne esitetään pakkauksessa tai siihen liitettyssä etiketissä, painettava pakkaukseen tai etikettiin sellaisella kirjasinkoolla, jonka liitteessä IV määritelty x-korkeus on vähintään 1,2 mm. Pakolliset tiedot on esitettävä tavalla, jolla varmistetaan selvä kontrasti painatuksen ja taustan välillä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kirjasinkoon x-korkeuden on oltava vähintään 0,9 mm, kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 60 cm².

4. Tämän artiklan 2 kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaiset säännöt painatuksen ja taustan välisestä kontrastista.

5. Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti tämän artiklan 2 kohdassa olevia kriteereitä täydentäviä kriteereitä luettavuudelle, jollei 50 ja 51 artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu.

Samaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten komissio voi delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti ulottaa tämän artiklan 6 kohdan vaatimukset koskemaan pakollisia lisätietoja elintarvikkeiden tiettyjen erityistyyppien tai -ryhmien osalta, jollei 50 ja 51 artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu.

6. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a, e, f ja k alakohdassa lueteltujen tietojen on oltava samassa nähtävissä olevassa kentässä.

7. Tämän artiklan 6 kohtaa ei sovelleta 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

14 artikla

Etämyynti

1. Rajoittamatta 9 artiklassa säädettyjä tietovaatimuksia, silloin kun on kyse valmiiksi pakatuista elintarvikkeista, joita tarjotaan myytäväksi etäviestintävälineellä:

a) pakollisten elintarviketietojen, 9 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tietoja lukuun ottamatta, on oltava saatavilla, ennen kuin ostotoiminta tehdään, ja ne on esitettävä etämyyntiin liittyvässä aineistossa tai toimitettava muilla soveltuvilla keinoilla, jotka elintarvikealan toimijan on ilmoitettava selvästi. Kun käytetään muita soveltuvia keinoja, pakolliset elintarviketiedot on toimitettava ilman elintarvikealan toimijan kuluttajalta perimää lisämaksua;

b) kaikkien pakollisten tietojen on oltava saatavilla toimitushetkellä.

2. Jos pakkaamattomia elintarvikkeita tarjotaan myytäväksi etäviestintävälineellä, 42 artiklan nojalla vaaditut tiedot on asetettava saataville tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka tarjotaan myyntiin jakeluautomaattien avulla tai automatisoiduissa liiketiloissa.

15 artikla

Kielivaatimukset

1. Rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista, pakolliset elintarviketiedot on annettava kielellä, jota kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joissa elintarviketta pidetään kaupan, ymmärtävät helposti.

2. Jäsenvaltiot, joissa elintarviketta pidetään kaupan, voivat omalla alueellaan määrätä, että tiedot on annettava yhdellä tai useammalla unionin virallisista kielistä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetty ei estä tietojen antamista usealla kielellä.

16 artikla

Tiettyjen pakollisten tietojen poisjättäminen

1. Kun on kyse uudelleen käytettävistä, pysyvästi merkityistä lasipulloista, jotka ovat sen vuoksi etiketittömiä, renkaattomia ja kauluksettomia, ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e, f ja l alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia.

2. Kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 10 cm², ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e ja f alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia pakkauksessa tai etiketissä. Edellä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen on toimitettava muilla keinoin tai asetettava saataville kuluttajan pyynnöstä.

3. Rajoittamatta muiden pakollista ravintoarvoilmoitusta edellyttävien unionin säännösten soveltamista, 9 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettu ilmoitus ei ole pakollinen liitteessä V lueteltujen elintarvikkeiden osalta.

4. Rajoittamatta muiden ainesosaluetteloa tai pakollista ravintoarvoilmoitusta edellyttävien unionin säännösten soveltamista, 9 artiklan 1 kohdan b ja l alakohdassa tarkoitettujen tietojen ei ole pakollisia seuraavien osalta:

- a) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteen XI b soveltamisalaan kuuluvat viinit;
- b) asetuksen (ETY) N:o 1601/91 soveltamisalaan kuuluvat tuotteet;
- c) hedelmistä tai vihanneksista käymisen avulla valmistetut yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät juomat, jotka vastaavat tämän kohdan a ja b alakohdassa mainittuja tuotteita;

d) sima (alkoholijuomaksi katsottava);

e) kaikentyypiset oluet; ja

f) asetuksen (EY) N:o 110/2008 2 artiklan 1 kohdassa määritellyt tislattut alkoholijuomat.

Komissio laatii ... (*) mennessä kertomuksen, joka koskee 18 artiklan ja 29 artiklan 1 kohdan soveltamista tässä kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin ja jossa otetaan kantaa siihen, olisiko tiettyihin tuoteluokkiin kuuluvat juomat vapautettava erityisesti energiasisältöä koskevien tietojen ilmoittamisvaatimuksesta, ja antaa perustelut mahdollisille vapautuksille, ottaen huomioon tarpeen varmistaa johdonmukaisuus unionin muiden asiaan liittyvien politiikkojen kanssa.

Komissio voi liittää kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen, jossa määritetään ainesosaluetteloa tai pakollista ravintoarvoilmoitusta koskevat säännöt näiden tuotteiden osalta.

2 JAKSO

Pakollisia tietoja koskevat yksityiskohtaiset säännökset

17 artikla

Elintarvikkeen nimi

1. Elintarvikkeen nimen on oltava sen virallinen nimi. Jos tällaista nimeä ei ole, elintarvikkeen nimen on oltava sen tavanomainen nimi tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, on annettava elintarviketta kuvaava nimi.

2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, on sallittua käyttää sitä elintarvikkeen nimeä, jolla tuotetta laillisesti valmistetaan ja pidetään kaupan tuottajajäsenvaltiossa. Elintarvikkeen nimeä on kuitenkin täydennettävä nimen yhteydessä olevilla muilla kuvailevilla tiedoilla, jos se on tämän asetuksen muiden säännösten ja erityisesti sen 9 artiklan säännösten soveltamisen vuoksi tarpeen elintarvikkeen todellisen luonteen tunnistamisen mahdollistamiseksi sen jäsenvaltion kuluttajalle, jossa tuotetta pidetään kaupan, ja jotta kyseinen elintarvike voidaan erottaa muista elintarvikkeista, joihin se voitaisiin sekoittaa.

3. Poikkeustapauksissa tuottajajäsenvaltion elintarvikkeen nimeä ei saa käyttää siinä jäsenvaltiossa, jossa elintarviketta pidetään kaupan, jos tuottajajäsenvaltion nimityksen tarkoittama elintarvike eroaa koostumukseltaan ja valmistustavaltaan niin paljon tällä nimellä tunnetusta elintarvikkeesta siinä jäsenvaltiossa, jossa elintarviketta pidetään kaupan, ettei 2 kohta riitä kuluttajille annettavan oikean tiedon varmistamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan.

4. Elintarvikkeen nimeä ei saa korvata teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön mukaisesti suojatulla nimellä, kaupallisella merkillä tai kuvitteellisella nimellä.

(*) Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

5. Liitteessä VI ovat elintarvikkeen nimeä ja sitä täydentäviä tietoja koskevat erityissäännökset.

18 artikla

Ainesosaluettelo

1. Ainesosaluettelo on otsikoitava tai sen edellä on oltava soveltuva otsikko, joka koostuu ilmauksesta "ainesosat" tai sisältää sen. Sen on sisällettävä kaikki elintarvikkeen ainesosat painon mukaan alenevassa järjestyksessä, sellaisina kuin ne ilmoitettiin niiden käyttöhetkellä elintarvikkeen valmistusprosessissa.

2. Ainesosat on soveltuvin osin ilmoitettava niiden yksilöllisellä nimellä 17 artiklan ja liitteen VI säännösten mukaisesti.

3. Kaikki valmistettua nanomateriaalia sisältävät ainesosat on ilmoitettava selkeästi ainesosaluettelossa. Tällaisten ainesosien nimen jäljessä on oltava sana "nano" suluisissa.

4. Liitteessä VII ovat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt.

19 artikla

Ainesosaluettelon poisjättäminen

1. Seuraavista elintarvikkeista ei vaadita ainesosaluettelo:

- a) tuoreet hedelmät ja vihannekset, joita ei ole kuorittu, paloiteltu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty, mukaan lukien peruna;
- b) hiilihapotettu vesi, jonka nimityksestä käy ilmi, että siihen on lisätty hiilihappoa;
- c) käymisen avulla pelkästään yhdestä perustuotteesta valmistetut etiket, jos muita ainesosia ei ole lisätty;
- d) juustot, voi, hapatettu maito ja kerma, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin valmistuksen kannalta välttämättömiä maitovalmisteita, entsyymejä ja mikrobiviljelmiä tai muun juuston kuin tuorejuuston ja sulatejuuston valmistuksessa tarvittavaa suolaa;
- e) elintarvikkeet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta, jos
 - i) elintarvikkeen nimi on sama kuin ainesosan nimi; tai
 - ii) elintarvikkeen nimi mahdollistaa ainesosan yksiselitteisen tunnistamisen.

2. Jotta voidaan ottaa huomioon tietyn tyyppisten elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ryhmien ainesosaluettelon merkitys kuluttajalle, komissio voi poikkeustapauksissa delegoiduilla sää-

döksillä 49 artiklan mukaisesti täydentää tämän artiklan 1 kohtaa edellyttäen, että poisjättäminen ei johda siihen, että loppukuluttaja ja suurtaoudet saavat riittämättömästi tietoa, ja jollei 50 ja 51 artiklassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

20 artikla

Elintarvikkeen osien jättäminen pois ainesosaluettelosta

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista, seuraavia elintarvikkeen osia ei vaadita sisällytettäväksi ainesosaluetteloon:

- a) ainesosan sisältämät aineet, jotka on valmistuksen aikana väliaikaisesti erotettu ja myöhemmin palautettu ylittämättä alkuperäisiä määriä;
- b) elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymejä:
 - i) jotka ovat elintarvikkeessa yksinomaan siksi, että ne sisältyivät yhteen tai useampaan elintarvikkeen ainesosaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun siirtoperiaatteen mukaisesti, edellyttäen että niillä ei ole teknologista vaikutusta valmiissa tuotteessa; tai
 - ii) joita käytetään valmistuksen apuaineina;
- c) kantaja-aineet ja aineet, jotka eivät ole elintarvikelisiä aineita mutta joita käytetään samalla tavalla ja samassa tarkoituksessa kantaja-aineina pitoisuuksina, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä;
- d) valmiissa tuotteessa edelleen, myös muuttuneessa muodossa olevat aineet, jotka eivät ole elintarvikelisiä aineita mutta joita käytetään samalla tavalla ja samassa tarkoituksessa valmistuksen apuaineina;
- e) vesi,
 - i) jos vesi on valmistusprosessissa käytetty pelkästään tiivistetyn tai kuivatun ainesosan palauttamiseen ennalleen; tai
 - ii) jos kyseessä on nestemäinen väliaine, jota ei tavanomaisesti nautita.

21 artikla

Tiettyjen allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden ja tuotteiden merkinnät

1. Tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti siten, että liitteessä II luetellun aineen tai tuotteen nimi mainitaan selkeästi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen sääntöjen noudattamista.

Jos ainesosaluettelo ei ole, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevassa maininnassa on oltava sana "sisältää" ja sen jälkeen liitteessä II luetellun aineen tai tuotteen nimi.

Kun tietyn elintarvikkeen eri ainesosat tai valmistuksen apuaineet ovat peräisin yhdestä ainoasta liitteessä II luetellusta aineesta tai tuotteesta, merkinnässä on mainittava tämä selkeästi kunkin asianomaisen ainesosan tai valmistuksen apuaineen osalta.

Edellä 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen mainintaa ei vaadita tapauksissa, joissa elintarvikkeen nimestä käy selvästi ilmi kyseinen aine tai tuote.

2. Paremmen kuluttajainformaation varmistamiseksi ja ottaakseen huomioon viimeisimmän tieteellisen ja teknisen tiedon komissio tarkastelee järjestelmällisesti uudelleen ja päivittää tarpeen mukaan liitteessä II olevaa luettelo delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti, jollei 50, 51 ja 52 artiklassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

22 artikla

Ainesosien määrän ilmoittaminen

1. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytetyn ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä on ilmoitettava silloin, kun kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä

- a) esiintyy elintarvikkeen nimessä tai kuluttaja tavallisesti yhdistää sen kyseiseen nimeen;
- b) korostuu merkinnässä joko sanoin tai kuvin tai graafisen esityksen avulla; tai
- c) on olennainen elintarvikkeen luonnehtimiseksi ja sen erottamiseksi tuotteista, joihin se voidaan sekoittaa sen nimen tai ulkomuodon vuoksi.

2. Liitteessä VIII ovat 1 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien erityistapaukset, joissa määrän ilmoittamista ei vaadita tiettyjen ainesosien osalta.

23 artikla

Sisällön määrä

1. Elintarvikkeen sisällön määrä on ilmaistava käyttäen kulloinkin kyseessä olevasta tapauksesta riippuen yksikkönä litraa, senttilittraa, millilitraa, kilogrammaa tai grammaa

- a) nestemäisten tuotteiden osalta tilavuusyksikköinä;
- b) muiden elintarvikkeiden osalta painoyksikköinä.

2. Sen varmistamiseksi, että kuluttaja ymmärtää merkinnöissä olevat elintarviketiedot, komissio voi tiettyjen määrättyjen elintarvikkeiden osalta vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

49 artiklan mukaisesti erilaisen tavan ilmaista sisällön määrä kuin se, josta on säädetty tämän artiklan 1 kohdassa, jollei 50 ja 51 artiklassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

3. Liitteessä IX ovat 1 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien soveltaminen erityistapauksiin, joissa sisällyksen määrän ilmoittamista ei vaadita.

24 artikla

Vähimmäissäilyvyysaika ja viimeinen käyttöajankohta

1. Mikrobiologisesti helposti pilaantuvissa elintarvikkeissa, jotka ovat omiaan lyhyessä ajassa muodostamaan välittömän vaaran ihmisten terveydelle, on vähimmäissäilyvyysajan sijasta oltava viimeinen käyttöajankohta. "Viimeisen käyttöajankohdan" jälkeen elintarviketta ei pidetä turvallisena asetuksen (EY) N:o 178/2002 14 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Asianomainen ajankohta on ilmoitettava liitteen X mukaisesti.

3. Jotta varmistetaan, että tapaa, jolla liitteessä X olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vähimmäissäilyvyysaika ilmoitetaan, sovelletaan yhdenmukaisesti, komissio voi antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen asiaa koskevia täytäntöönpanosäntöjä.

25 artikla

Alkuperämaa tai lähtöpaikka

1. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta niiden merkintävaihtimusten soveltamista, joista säädetään erityisissä unionin säännöksissä, erityisesti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 509/2006 ⁽¹⁾ sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006 ⁽²⁾.

2. Alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoittaminen on pakollista:

- a) jos sen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöpaikasta, erityisesti siinä tapauksessa, että elintarvikkeen mukana seuraavista tiedoista tai etiketistä sellaisenaan voisi muuten saada sen käsityksen, että elintarvikkeella on eri alkuperämaa tai lähtöpaikka;
- b) liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeihin kuuluvan lihan osalta. Tämän kohdan soveltaminen edellyttää 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäntöjen antamista.

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

3. Kun elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka ilmoitetaan eikä se ole sama kuin pääaineesosan:

- a) kyseisen pääaineesosan alkuperämaa tai lähtöpaikka on myös ilmoitettava; tai
- b) on mainittava, että pääaineesosan alkuperämaa ja lähtöpaikka on eri kuin elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka.

Tämän kohdan soveltaminen edellyttää 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen antamista.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viiden vuoden kuluessa 2 kohdan b alakohdan soveltamisesta mainitussa alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen arvioimiseksi.

5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomukset ... (*) mennessä seuraavien tuotteiden alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen antamisen osalta:

- a) muu kuin naudanliha tai 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lihalaji;
- b) maito;
- c) maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito;
- d) ainesosana käytettävä liha;
- e) jalostamattomat elintarvikkeet;
- f) tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta;
- g) ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta.

Kertomuksissa on otettava huomioon kuluttajainformaation tarve, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen pakollisten ilmoitusten antamisen toteuttamiskelpoisuus ja kustannus- ja hyötyanalyysi, mukaan lukien oikeudelliset vaikutukset sisämarkkinoihin ja vaikutukset kansainväliseen kauppaan.

Komissio voi liittää kertomuksiin ehdotuksia asiaan liittyvien unionin säännösten muuttamiseksi.

6. Komissio antaa ... (**) mennessä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäännöt tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan ja tämän artiklan 3 kohdan soveltamiseksi.

(*) Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

26 artikla

Käyttöohjeet

1. Elintarvikkeen käyttöohjeet on laadittava sellaisiksi, että elintarviketta voidaan niiden avulla käyttää tarkoituksenmukaisesti.

2. Komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaisia sääntöjä tämän artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta tiettyjen elintarvikkeiden osalta.

27 artikla

Alkoholipitoisuus

1. CN-koodiin 2204 luokiteltujen tuotteiden osalta säännöistä, jotka koskevat alkoholipitoisuuden ilmoittamista tilavuusprosentteina, säädetään näihin tuotteisiin sovellettavissa erityisissä unionin säännöksissä.

2. Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on ilmoitettava liitteen XII mukaisesti.

3 JAKSO

Ravintoarvoilmoitus

28 artikla

Suhde muuhun lainsäädäntöön

1. Tätä jaksoa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka kuuluvat seuraavan lainsäädännön soveltamisalaan:

- a) ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY ⁽¹⁾;
- b) luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/54/EY ⁽²⁾.

2. Tätä jaksoa sovelletaan rajoittamatta erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY ⁽³⁾ ja niiden erityisdirektiivien soveltamista, joita tarkoitetaan mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa.

29 artikla

Sisältö

1. Pakollisen ravintoarvoilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) energiasisältö; ja
- b) rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, hiilihydraatin, sokereiden, proteiinin ja suolan määrät.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21.

Tarpeen mukaan ravintoarvoilmoituksen välittömään läheisyyteen voidaan liittää maininta siitä, että suolapitoisuus johtuu yksinomaan luontaisesti esiintyvistä natriumista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitun pakollisen ravintoarvoilmoituksen sisältöä voidaan täydentää ilmoittamalla seuraavista yhden tai useamman määrät:

- a) transrasvat;
- b) kertatydyttymättömät rasvat;
- c) monitydyttymättömät rasvat;
- d) polyolit;
- e) tärkkelys;
- f) ravintokuitu;
- g) mikä tahansa liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa lueteltu vitamiini tai kivennäisaine, jota esiintyy liitteessä XIII olevan A osan 2 kohdassa määritelty merkitsevä määrä.

3. Jos valmiiksi pakatun elintarvikkeen merkinnät sisältävät 1 kohdassa tarkoitetun pakollisen ravintoarvoilmoituksen, pakauksessa voidaan toistaa energiasisältöä ja rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, sokerien ja suolan määriä koskevat tiedot.

4. Poiketen siitä, mitä 35 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnät sisältävät ravintoarvoilmoituksen, ilmoituksen sisältö voidaan rajata ainoastaan energiasisältöön.

5. Rajoittamatta 42 artiklan soveltamista ja poiketen siitä, mitä 35 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnät sisältävät ravintoarvoilmoituksen, ilmoituksessa voidaan mainita ainoastaan:

- a) energiasisältö; tai
- b) energiasisältö ja rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, sokerien ja suolan määrät.

6. Jotta tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen tietojen merkitys voidaan ottaa huomioon kuluttajainformaation kannalta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti muuttaa tämän artiklan 2–5 kohdassa olevia luetteloita lisäämällä niihin tai poistamalla niistä tietoja, jollei 50 ja 51 artiklassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

30 artikla

Laskenta

1. Energiasisältö on laskettava käyttäen liitteessä XIV olevia muuntokertoimia.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti vahvistaa muuntokertoimet liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettuja vitamiineja ja kivennäisaineita varten, jotta näiden vitamiinien ja kivennäisaineiden pitoisuudet elintarvikkeissa voidaan laskea tarkemmin, jollei 50 ja 51 artiklassa

säädetyistä edellytyksistä muuta johdu. Nämä muuntokertoimet lisätään liitteeseen XIV.

3. Edellä 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetut energiasisältö ja ravintoaineiden määrät on ilmoitettava sellaisina, kuin ne ovat myytävissä elintarvikkeissa.

Tarvittaessa nämä tiedot voivat koskea elintarviketta valmistuksen jälkeen, jos annetaan riittävän yksityiskohtaiset valmistusohjeet ja tiedot koskevat elintarviketta sellaisena, kuin se on nautittavaksi valmistettuna.

4. Ilmoitettujen arvojen on tapauksen mukaan oltava keskiarvoja, jotka perustuvat

- a) valmistajan tekemään analyysiin elintarvikkeesta;
- b) laskelmaan, joka on tehty käytettyjen ainesosien tunnettujen tai todellisten keskiarvolukujen perusteella; tai
- c) laskelmaan, joka perustuu yleisesti tunnettuun ja hyväksytyyn tietoon.

Komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat energiaa ja ravintoaineita koskevan ilmoituksen täytännönpanoa siltä osin, kuin on kyse ilmoitettujen arvojen tarkkuudesta, kuten ilmoitettujen arvojen ja virallisissa tarkastuksissa saatujen arvojen välisistä eroista.

31 artikla

Ilmaiseminen 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti

1. Edellä 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetut energiasisältö ja ravintoaineiden määrä on ilmaistava käyttäen liitteessä XV lueteltuja mittayksiköitä.

2. Edellä 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetut energiasisältö ja ravintoaineiden määrä on ilmaistava 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

3. Jos vitamiineja ja kivennäisaineita koskevat tiedot annetaan, määrät on 2 kohdassa tarkoitettun ilmaisumuodon lisäksi ilmaistava prosenttiosuksina saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa, 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

4. Edellä 29 artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut energiasisältö ja ravintoaineiden määrät voidaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun ilmaisumuodon lisäksi ilmaista tapauksen mukaan prosenttiosuksina saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XIII olevassa B osassa, 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa.

32 artikla

Ilmaiseminen annosta tai kulutusyksikköä kohti

1. Edellä 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetut energiasisältö ja ravintoaineiden määrät voidaan seuraavissa tapauksissa ilmaista kuluttajan kannalta helposti tunnistettavaa annosta

ja/tai kulutusyksikköä kohti, edellyttäen, että annoksen tai yksikön koko on määritelty etiketissä ja että pakkauksen sisältämien annosten tai yksiköiden määrä on ilmoitettu:

- a) sen lisäksi, että ne ilmaistaan 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti;
- b) sen lisäksi, että ne vitamiinien ja kivennäisaineiden määrien osalta ilmaistaan 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti;
- c) sen lisäksi tai sen sijaan, että ne 31 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmaistaan 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

2. Poiketen siitä, mitä 31 artiklan 2 kohdassa säädetään, 29 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa energiasältö ja ravintoaineiden määrä ja/tai prosenttiosuus liitteessä XIII olevassa B osassa esitetyistä saannin vertailuarvoista voidaan ilmaista pelkästään annosta tai kulutusyksikköä kohti.

3. Käytetty annos tai yksikkö on ilmoitettava ravintoarvoilmoituksen välittömässä läheisyydessä.

4. Sen varmistamiseksi, että ravintoarvoilmoituksen ilmaiseminen annosta tai kulutusyksikköä kohti pannaan täytäntöön yhtenäisellä tavalla, ja jotta kuluttajalle tarjotaan yhdenmukainen vertailuperuste, komissio voi antaa tiettyjen elintarvikeryhmien osalta säännöt tietojen ilmaisemisesta annosta tai kulutusyksikköä kohti 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, ottaen huomioon kuluttajien todellisen kulutuskäyttäytymisen sekä ravitsemussuosituksen.

33 artikla

Esittäminen

1. Edellä 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ravintoarvoilmoituksen tiedot on merkittävä samaan nähtävissä olevaan kenttään. Ne on esitettävä yhtenä kokonaisuutena selkeässä muodossa ja tarpeen mukaan liitteessä XV säädettyssä esitysjärjestyksessä.

2. Edellä 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen taulukon muodossa, numeroarvot suorassa linjassa, jos tilaa on. Jos tilaa ei ole, ilmoitus on esitettävä vaakasuorilla riveillä.

3. Edellä 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen yhdessä:

- a) muussa kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa nähtävissä olevassa kentässä; ja
- b) muussa kuin tämän artiklan 2 kohdassa määritellyssä muodossa.

4. Edellä 29 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen muussa kuin tämän artiklan 2 kohdassa määritellyssä muodossa.

5. Tapauksissa, joissa tuotteessa oleva energiasältö tai ravintoaine (ravintoaineiden) määrä on vähäinen, kyseisiä osia koskevat tiedot voidaan korvata esimerkiksi maininnalla "sisältää vähäisiä määriä ..."; maininnan on oltava ravintoarvoilmoituksen välittömässä läheisyydessä, jos sellainen on.

Tämän kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen antaa säännöt 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettua sellaisen energiasällön ja ravintoaineiden määrän osalta, jota voidaan pitää vähäisenä.

6. Sen varmistamiseksi, että tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettua ravintoarvoilmoituksen esittämistapaa sovelletaan yhdenmukaisesti, komissio voi antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen asiaa koskevia täytäntöönpanosääntöjä.

34 artikla

Täydentävät ilmaisu- ja esitystavat

1. Edellä 31 artiklan 2 ja 4 kohdassa sekä 32 artiklassa tarkoitettujen ilmaisutapojen ja 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen esitystavojen lisäksi 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasältö ja ravintoaineiden määrä voidaan ilmoittaa muilla ilmaisu- ja/tai esitystavoilla käyttämällä graafisia muotoja tai tunnuksia sanojen tai numeroiden lisäksi edellyttäen, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) ne eivät johda kuluttajaa harhaan, kuten 7 artiklassa tarkoitetaan;
- b) niillä pyritään helpottamaan sitä, että kuluttaja ymmärtää elintarvikkeen osuuden tai merkityksen ruokavalion energija- ja ravintoainesisällössä;
- c) niitä tukee näyttö siitä, että keskiarvokuluttaja ymmärtää tiedon ilmaisu- tai esitystavon; ja
- d) muiden ilmaisemistapojen osalta ne perustuvat joko yhdenmukaistettuihin saannin vertailuarvoihin tai niiden puuttuessa yleisesti hyväksytyyn tieteelliseen näyttöön energian tai ravintoaineiden saannista.

2. Jäsenvaltiot voivat suositella elintarvikealan toimijoille ravintoarvoilmoitusta koskevan yhden tai useamman sellaisen täydentävän ilmaisu- tai esitystavon käyttöä, jonka ne katsovat parhaiten vastaavan 1 kohdan a–d alakohdassa säädettyjä vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tällaisista täydentävistä ilmaisu- ja esitystavoista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden alueen markkinoilla olevien ravintoarvoilmoituksen täydentävien ilmaisu- ja esitystavojen asianmukainen seuranta.

Helpottaakseen tällaisten täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytön seurantaan jäsenvaltiot voivat vaatia elintarvikealan toimijoita, jotka saattavat niiden alueella markkinoille elintarvikkeita, joihin liittyy tuollaisia tietoja, ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä ja toimittamaan niille asianmukaiset perustelut 1 kohdan a–d alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttymiseen liittyen. Tällaisissa tapauksissa voidaan myös vaatia ilmoittamaan täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytön lopettamisesta.

4. Komissio helpottaa ja järjestää tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden, itsensä ja sidosryhmien välillä asioista, jotka liittyvät ravintoravintoilmoituksen täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käyttöön.

5. Komissio antaa saatuihin kokemuksiin perustuen ... (*) mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä, niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja tarpeesta yhdenmukaistaa näitä ilmaisu- ja esitystapoja entisestään. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tarvittavat tiedot tällaisten täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä alueensa markkinoilla. Komissio voi liittää kertomukseen ehdotuksia asiaan liittyvien unionin säännösten muuttamiseksi.

6. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 1, 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi.

V LUKU

VAPAAEHTOISET ELINTARVIKETIEDOT

35 artikla

Sovellettavat vaatimukset

1. Kun 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut elintarviketiedot annetaan vapaaehtoisesti, tietojen on oltava tämän asetuksen IV luvun 2 ja 3 jaksossa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

2. Vapaaehtoisesti annettujen elintarviketietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa johdattaa kuluttajaa harhaan 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- b) ne eivät saa olla kuluttajan kannalta moniselitteisiä tai epäselviä;
- c) niiden on tarvittaessa perustuttava asiaan liittyviin tieteellisiin tietoihin.

(*) Kahdeksan vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

3. Komissio voi 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen antaa täytäntöönpanosäännöt tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamiseksi siltä osin, kuin kyse on allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden tai tuotteiden mahdollista ja tahatonta esiintymistä elintarvikkeessa koskevista vapaaehtoisista elintarviketiedoista.

4. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot silloin, kun elintarvikealan toimijat antavat erilaisin perustein vapaaehtoisia elintarviketietoja, jotka voivat johdattaa kuluttajaa harhaan tai hämmentää kuluttajaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä 49 artiklan mukaisesti säätää tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lisäksi muista tapauksista, joissa on annettava vapaaehtoisia elintarviketietoja, jollei 50 ja 51 artiklassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

36 artikla

Esittäminen

Vapaaehtoisia elintarviketietoja ei saa sijoittaa siten, että siitä on haittaa pakollisia elintarviketietoja varten käytettävissä olevalle tilalle.

VI LUKU

KANSALLISET TOIMENPITEET

37 artikla

Kansalliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa eivätkä pitää voimassa kansallisia toimenpiteitä tällä asetuksella yhdenmukaistetuista seikoista, jollei unionin oikeus anna siihen valtuutusta. Kansalliset toimenpiteet eivät saa luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä sellaisten seikkojen osalta, joita ei ole yhdenmukaistettu tällä asetuksella, edellyttäen että ne eivät estä, haittaa tai rajoita tämän asetuksen mukaisten tuotteiden liikkumista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 38 artiklan soveltamista.

38 artikla

Pakollisia lisätietoja koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettujen pakollisten tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat 43 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti toteuttaa toimenpiteitä, joilla vaaditaan antamaan sellaisia pakollisia lisätietoja tietyn tyyppisistä elintarvikkeista tai elintarvikkeiden ryhmistä, jotka ovat perusteltuja vähintään yhdestä seuraavista syistä:

- a) kansanterveyden suojeleminen;
- b) kuluttajansuoja;
- c) petostorjunta;

d) teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojeleminen, alkuperänimitysten ja alkuperämerkintöjen suojeleminen sekä vilpillisen kilpailun estäminen.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan nojalla ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat elintarvikkeiden alkuperämaan tai lähtöpaikan pakollista ilmoittamista, ainoastaan silloin, kun elintarvikkeen tiettyjen ominaisuuksien ja sen alkuperän tai lähtöpaikan välillä on osoitettu olevan yhteys. Antaessaan nämä toimenpiteet komissiolle tiedoksi jäsenvaltioiden on esitettävä näyttö siitä, että valtaosa kuluttajista pitää tämän tiedon antamista erittäin merkittävänä.

39 artikla

Maito ja maitotuotteet

Jäsenvaltiot voivat säätää 9 artiklan 1 kohdasta ja 10 artiklan 1 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä uudelleen käytettäväksi tarkoitetuissa lasipulloissa kaupan pidettävän maidon ja maitotuotteiden osalta.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kyseisiä toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

40 artikla

Alkoholijuomat

Jäsenvaltiot voivat siihen saakka, kun 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut unionin säännökset on annettu, pitää voimassa kansalliset toimenpiteet ainesosien luetteloinimisesta, kun on kyse juomista, jotka sisältävät enemmän kuin 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia.

41 artikla

Sisällön määrän ilmaiseminen

Jos 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja unionin säännöksiä, jotka koskevat määrättyjen elintarvikkeiden sisällön määrän ilmaisemista muulla kuin 23 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla, ei ole, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset toimenpiteet, jotka on toteutettu ennen ... (*).

Jäsenvaltioiden on viimeistään ... (**) ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä. Komissio toimittaa ne muiden jäsenvaltioiden tietoon.

42 artikla

Pakkaamattomia elintarvikkeita koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Kun elintarviketta myydään loppukuluttajalle tai suurta-
louksille pakkaamattomana tai kun elintarvike pakataan

myyntipaikalla ostajan pyynnöstä taikka pakataan valmiiksi välitöntä myyntiä varten,

a) 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen antaminen on pakollista;

b) 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen muiden tietojen antaminen ei ole pakollista, elleivät jäsenvaltiot toteuta toimenpiteitä, joissa vaaditaan kaikkien tai joidenkin kyseisten tietojen tai niiden osien antamista.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, jotka koskevat tapoja, joilla 1 kohdassa tarkoitetut tiedot tai niiden osat on asetettava saataville, ja tarpeen mukaan niiden ilmaisu- ja esitystapoja.

3. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

43 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Kun tähän artiklaan viitataan, jäsenvaltioiden, jotka katsovat tarpeelliseksi antaa uutta lainsäädäntöä elintarviketiedoista, on ilmoitettava ennakkoon komissiolle ja muille jäsenvaltioille suunnitelluista toimenpiteistä ja perusteltava ne.

2. Komissio kuulee asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevää pysyvää komiteaa, jos se pitää kuulemista hyödyllisenä tai jos jokin jäsenvaltio sitä pyytää.

3. Jäsenvaltio, joka katsoo tarpeelliseksi antaa uutta elintarviketietoja koskevaa lainsäädäntöä, saa toteuttaa suunnitellut toimenpiteet aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta sillä edellytyksellä, että se ei ole saanut kielteistä lausuntoa komissiolta.

4. Jos komission lausunto on kielteinen, komissio aloittaa ennen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn sen määrittämiseksi, voidaanko suunnitellut toimenpiteet, tarvittaessa tarkoituksenmukaisella tavalla muutettuina, panna täytäntöön.

5. Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/34/EY⁽¹⁾ ei sovelleta toimenpiteisiin, jotka kuuluvat tässä artiklassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä piiriin.

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

(**) Tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä.

(1) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, MUUTOS- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

44 artikla

Liitteiden muuttaminen

Ottaakseen huomioon teknisen ja tieteellisen kehityksen, kuluttajien terveyden tai kuluttajien tarpeen saada tietoja ja niiden 10 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, jotka koskevat liitteiden II ja III muuttamista, komissio voi muuttaa tämän asetuksen liitteitä 49 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä, jollei 50 ja 51 artiklassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

45 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteitä tai delegoituja säädöksiä koskeva siirtymäkausi ja soveltamispäivä

1. Rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista, käytäessään tällä asetuksella annettua valtaa hyväksyä toimenpiteitä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen tai 49–52 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä komissio

a) vahvistaa uusien vaatimuksien soveltamiselle asianmukaisen siirtymäajan, jolloin elintarvikkeita, joiden etiketeissä ei noudateta uusia toimenpiteitä, voidaan saattaa markkinoille ja jonka jälkeen varastossa olevat tällaiset elintarvikkeet, jotka on saatettu markkinoille ennen siirtymäajan päättymistä, voidaan edelleen myydä, kunnes varastot loppuvat; ja

b) varmistaa, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan kunakin kalenterivuotena 1 päivästä huhtikuuta alkaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta kiireellisissä tapauksissa, kun mainitussa kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen.

46 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

47 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1924/2006 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1924/2006 7 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta seuraavasti:

”Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joista esitetään ravitsemus- ja/tai terveysväite, lukuun ottamatta yleisluonteista mainontaa. Annettavat tiedot ovat ne, joita tarkoitetaan elintarviketietojen antamisesta kuluttajille ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 (*) 29 artiklan 1 kohdassa. Jos asetuksen (EU) N:o .../2011 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ravintoaineesta esitetään ravitsemus- ja/tai terveysväite, kyseisen ravintoaineen määrä on ilmoitettava mainitun asetuksen 30–33 artiklan mukaisesti.

Jos ravitsemus- tai terveysväite koskee ainetta, jota ei ole mainittu ravintoarvomerkinneissä, sen määrä on ilmoitettava samassa nähtävissä olevassa kentässä ravintoarvomerkinneen kanssa asetuksen (EU) N:o .../2011 30, 31 ja 32 artiklan mukaisesti. Aineen määrän ilmoittamiseksi käytettävän mittayksikön on oltava kyseisen yksittäisen aineen kannalta tarkoituksenmukainen.

(*) EUVL L ...”.

48 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1925/2006 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1925/2006 7 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joihin on lisätty vitamiineja ja kivennäisaineita ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Annettavat tiedot ovat ne, joita tarkoitetaan elintarviketietojen antamisesta kuluttajille ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 (*) 29 artiklan 1 kohdassa sekä elintarvikkeen sisältämien, siihen lisättyjen vitamiinien ja kivennäisaineiden kokonaismäärät.

(*) EUVL L ...”.

49 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi ... (*) alkaen valta antaa 10 artiklan 2 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 2 kohdassa, 35 artiklan 4 kohdassa ja 44 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 50 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 50 ja 51 artiklassa säädettyjä ehtoja.

4. Jos ilmaantuu uusi vakava riski ihmisten terveydelle ja on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, 10 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 52 artiklassa säädettyä menettelyä.

50 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklan 2 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 2 kohdassa, 35 artiklan 4 kohdassa ja 44 artiklassa tarkoitetun vallan antaa delegoituja säädöksiä.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempanä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

51 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidentetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen mainitun määräajan päätymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei

tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

52 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei ole vastustettu 3 kohdan mukaisesti.

2. Tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä koskevassa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavassa tiedoksiannossa ilmoitetaan syyt kiireellisen menettelyn käytölle.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä 51 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Siinä tapauksessa säädöksen soveltaminen lakkaa. Tällaista delegoitua säädöstä vastustava toimielin ilmoittaa vastustamisen syyt.

53 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY, 2008/5/EY ja asetus (EY) N:o 608/2004 ... päivästä ...kuuta ... (*) alkaen.

2. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

54 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Ennen ... päivää ...kuuta ... (***) markkinoille saatettuja tai merkittyjä elintarvikkeita, jotka eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, voidaan pitää kaupan, kunnes nämä elintarvikkeet loppuvat varastoista.

Ennen ... päivää ...kuuta ... (***) markkinoille saatettuja tai merkittyjä elintarvikkeita, jotka eivät ole 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyn vaatimuksen mukaisia, voidaan pitää kaupan, kunnes nämä elintarvikkeet loppuvat varastoista.

2. ... päivän ...kuuta ... (***) ja ... päivän ...kuuta ... (***) välisenä aikana silloin, kun ravintoarvoilmoitus annetaan vapaaehtoisesti, sen on oltava 29–34 artiklan mukainen.

3. Direktiivistä 90/496/ETY, asetuksen (EY) N:o 1924/2006 7 artiklasta ja asetuksen (EY) N:o 1925/2006 7 artiklan 3 kohdasta poiketen tämän asetuksen 29–34 artiklan mukaisesti merkittyjä elintarvikkeita voidaan saattaa markkinoille ennen ... päivää ...kuuta ... (***)

(*) Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä, kun on kulunut kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(***) Seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä, kun on kulunut viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

55 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... (*) alkaen, lukuun ottamatta 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaa, jota sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... (***) alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

(*) Seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä, kun on kulunut kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.
(**) Seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä, kun on kulunut viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE I

ERITYISET MÄÄRITELMÄT

(2 artiklan 4 kohta)

1. 'Ravintoarvoilmoituksella' tai 'ravintoarvomerkinnällä' tarkoitetaan tietoa, jossa ilmoitetaan
 - a) energiasisältö; tai
 - b) yksi tai useampi seuraavista ravintoaineista ja niiden erikseen mainituista osista:
 - rasva (tyydyttyneet rasvat, transrasvat, kertatydyttymättömät rasvat, monitydyttymättömät rasvat),
 - hiilihydraatti (sokerit, polyolit, tärkkelys),
 - suola,
 - ravintokuitu,
 - proteiini,
 - mikä tahansa vitamiini tai kivennäisaine, joka on lueteltu liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa ja jota on tuotteessa liitteessä XIII olevan A osan 2 kohdan määritelmän mukainen merkitsevä määrä;
2. 'rasvalla' tarkoitetaan lipidejä, myös fosfolipidejä;
3. 'tyydyttyneillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa ei ole kaksoissidoksia;
4. 'transrasvalla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on vähintään yksi konjugoitumaton (vähintään yhden metyleeniryhmän erottama) hiili-hiili-kaksoissidos trans-asemassa;
5. 'kertatydyttymättömillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on yksi cis-kaksoissidos;
6. 'monitydyttymättömillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on kaksi tai useampia cis, cis-metyleenin erottamia kaksoissidoksia;
7. 'hiilihydraatilla' tarkoitetaan hiilihydraattia, joka metaboloituu ihmisessä, myös polyoleja;
8. 'sokereilla' tarkoitetaan elintarvikkeissa olevia monosakkarideja ja disakkarideja, mutta ei polyoleja;
9. 'polyoleilla' tarkoitetaan alkoholeja, joissa on enemmän kuin kaksi hydroksyyli ryhmää;
10. 'proteiinilla' tarkoitetaan proteiinisisältöä, joka on laskettu käyttämällä kaavaa:
proteiini = Kjeldahl-kokonaistyyppi \times 6,25;
11. 'suolalla' tarkoitetaan suolaekvivalenttipitoisuutta, joka on laskettu käyttämällä kaavaa: suola = natrium \times 2,5;
12. 'ravintokuidulla' tarkoitetaan hiilihydraattipolymeerejä, joissa on vähintään kolme monomeeristä yksikköä ja jotka eivät sula tai imeydy ihmisen ohutsuolessa ja jotka kuuluvat seuraaviin luokkiin:
 - syötävät hiilihydraattipolymeerit, joita esiintyy luonnollisesti nautintavalmiissa elintarvikkeessa,
 - syötävät hiilihydraattipolymeerit, jotka on saatu elintarvikkeen raaka-aineesta fysikaalisella, entsymaattisella tai kemiallisella keinolla ja joilla on yleisesti hyväksytyt tieteellisen näytön osoittamia myönteisiä fysiologisia vaikutuksia,
 - syötävät synteettiset hiilihydraattipolymeerit, joilla on yleisesti hyväksytyt tieteellisen näytön osoittamia myönteisiä fysiologisia vaikutuksia;
13. 'keskiarvolla' tarkoitetaan arvoa, joka parhaiten edustaa sitä ravintoaineen määrää, jonka kyseinen elintarvike sisältää, ja joka kuvaa poikkeamia, jotka johtuvat vuodenaikojen vaihtelusta, kulutusmalleista ja muista tekijöistä, jotka voivat aiheuttaa vaihtelua todellisessa arvossa.

LIITE II

ALLERGIOITA TAI INTOLERANSSEJA AIHEUTTAVAT AINEET JA TUOTTEET

1. Gluteenia sisältävät viljat (eli vehnä, ruis, ohra, kaura, speltti, kamut-vilja tai niiden hybridikannat) ja viljatuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vehnäpohjaiset glukoosisiirapit, dekstroosi mukaan luettuna ⁽¹⁾;
 - b) vehnäpohjaiset maltodekstriinit ⁽¹⁾;
 - c) ohrapohjaiset glukoosisiirapit;
 - d) viljat, joita käytetään alkoholitiseiden valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan luettuna.
2. Äyriäiset ja äyriäistuotteet.
3. Munat ja munatuotteet.
4. Kalat ja kalatuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vitamiini- ja karotenoidivalmisteiden kantaja-aineena käytettävä kalaliivate;
 - b) oluen ja viinin valmistuksessa kirkastamiseen käytettävä kalaliivate tai kalaliima.
5. Maapähkinät ja maapähkinätuotteet.
6. Soijapavut ja soijapaputuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) täysin jalostettu soijaöljy ja -rasva ⁽¹⁾;
 - b) soijasta peräisin olevat luonnon tokoferolien sekoitus (E306), luonnon D-alfatokoferoli, luonnon D-alfatokoferoli-asetaatit ja luonnon D-alfatokoferolisukkinaatti;
 - c) soijasta peräisin olevien kasviöljyjen kasvisterolit ja kasvisteroliesterit;
 - d) soijasta peräisin olevista kasvisteroleista valmistetut kasvistanoliesterit.
7. Maito ja maitotuotteet (laktoosi mukaan lukien) lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) hera, jota käytetään alkoholitiseiden valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan luettuna;
 - b) laktitoli.
8. Pähkinät, eli: mantelit (*Amygdalus communis* L.), hasselpähkinät (*Corylus avellana*), saksanpähkinät (*Juglans regia*), cashewpähkinät (*Anacardium occidentale*), pekaanipähkinät (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), parapähkinät (*Bertholletia excelsa*), pistaasipähkinät (*Pistacia vera*), Macadamia- ja Queensland-pähkinät (*Macadamia ternifolia*), tai pähkinätuotteet lukuun ottamatta pähkinöitä, joita käytetään alkoholitiseiden valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan luettuna.
9. Selleri ja sellerituotteet.
10. Sinappi ja sinappituotteet.
11. Seesaminsienet ja seesaminsientuotteet.

⁽¹⁾ Ja niistä saadut tuotteet, mikäli niiden valmistamiseen tarvittava käsittely ei todennäköisesti lisää elintarviketurvallisuusviranomaisen alkuperäiselle tuotteelle arvioimaa allergisoivuutta.

12. Rikkidioksidi ja sulfiitit, joiden pitoisuudet ovat yli 10 mg/kg tai 10 mg/l kokonaisrikkidioksidina; lasketaan tuotteille, jotka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.
 13. Lupiinit ja lupiinituotteet.
 14. Nilviäiset ja nilviäistuotteet.
-

LIITE III

ELINTARVIKKEET, JOIDEN MERKINNÖISSÄ ON OLTAVA YKSI TAI USEAMPI LISÄTIETO

Elintarvikkeiden tyyppi tai ryhmä	Tiedot
1. Tiettyihin kaasuihin pakatut elintarvikkeet	
1.1 Elintarvikkeet, joiden säilyvyyttä on pidennetty asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallitulla pakkauskaasulla	"pakattu suojakaasuun"
2. Makeutusaineita sisältävät elintarvikkeet	
2.1 Elintarvikkeet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua makeutusainetta	"sisältää makeutusainetta/-aineita" – elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
2.2 Elintarvikkeet, jotka sisältävät sekä lisättyä sokeria tai lisättyjä sokereita että yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua makeutusainetta	"sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/-aineita" – elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
2.3 Elintarvikkeet, jotka sisältävät asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua aspartaamia/aspartaamiasulfaamisuluaa	"sisältää fenyylialaniinin lähteen"
2.4 Elintarvikkeet, joihin on lisätty yli 10 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittuja polyoleja	"liiallisella käytöllä voi olla laksatiivisia vaikutuksia"
3. Glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa sisältävät elintarvikkeet	
3.1 Makeiset tai juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä (näitä) ainetta (aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että aineiden pitoisuus on 100 mg/kg tai 10 mg/l tai suurempi.	"sisältää lakritsia" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen, paitsi jos sana "lakritsi" mainitaan jo ainesosaluettelossa tai se sisältyy tuotteen nimeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluetteloa, elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.
3.2 Makeiset, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä (näitä) ainetta (aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että aineiden pitoisuus on 4 g/kg tai suurempi.	"sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluetteloa, elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
3.3 Juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä (näitä) ainetta (aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että niiden pitoisuus on 50 mg/l tai suurempi, tai 300 mg/l tai suurempi, kun on kyse juomista, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia (!).	"sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluetteloa, elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
4. Juomat, joiden kofeiinipitoisuus on korkea, tai elintarvikkeet, joihin on lisätty kofeiinia	
4.1 Juomat lukuun ottamatta kahvi- tai tee pohjaisia tai kahvitaiteuutteen valmistettuja juomia, joiden elintarvikkeenimeen sisältyy sana "kahvi" tai "tee" ja jotka <ul style="list-style-type: none"> — on tarkoitettu nautittavaksi sellaisenaan ja jotka sisältävät mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l, tai — ovat tiivistettyjä tai kuivattuja ja sisältävät ennalleen palautettuina mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l. 	"Korkea kofeiinipitoisuus. Ei suositella lapsille eikä raskaana oleville" samaan nähtävissä olevaan kenttään kuin juoman nimi ja tämän maininnan jälkeen sulkeisiin tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla juoman kofeiinipitoisuus milligrammoina 100:aa millilitraa kohti.

Elintarvikkeiden tyyppi tai ryhmä	Tiedot
4.2 Muut kuin 4.1 kohdassa mainitut elintarvikkeet, joihin kofeiinia on lisätty ravitsemus- tai fysiologisessa tarkoituksessa.	"Lisätty kofeiinia. Ei suositella lapsille eikä raskaana oleville" samaan nähtävissä olevaan kenttään kuin tuotteen nimi ja tämän maininnan jälkeen sulkeisiin tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädettyllä tavalla kofeiinipitoisuus milligrammoina 100:aa millilitraa kohti. Ravintolisissä kofeiinipitoisuus on ilmaistava pakkausmerkinnässä suositeltavaa päivittäisannosta kohden.

5. Elintarvikkeet, joihin on lisätty kasvisteroleita, kasvisteroliestereitä, kasvistanoleita tai kasvistanoliestereitä

5.1 Elintarvikkeet tai elintarvikkeiden ainesosat, joihin on lisätty kasvisteroleita, kasvisteroliestereitä, kasvistanoleita tai kasvistanoliestereitä	<ol style="list-style-type: none"> 1) "lisätty kasvisteroleita" tai "lisätty kasvistanoleita" samassa nähtävissä olevassa kentässä elintarvikkeen nimen kanssa; 2) lisättyjen kasvisterolien, kasvisteroliesterien, kasvistanolien tai kasvistanoliesterien määrä (vapaiden kasvisterolien/kasvistanolien määrä prosentteina tai grammoina 100 grammassa tai 100 millilitrassa elintarviketta) on ilmoitettava ainesosaluettelossa; 3) maininta, jonka mukaan elintarvike on tarkoitettu yksinomaan ihmisille, jotka haluavat alentaa verensä kolesterolitasoa; 4) maininta, jonka mukaan kolesterolitasoa alentavaa lääkitystä käyttävien potilaiden olisi käytettävä tuotetta vain lääkärin valvonnassa; 5) näkyvä maininta siitä, ettei elintarvike välttämättä ravitsemuksellisesti sovellu raskaana oleville ja imettäville naisille tai alle viisivuotiaille lapsille; 6) suositus elintarvikkeen käyttämiseksi osana tasapainoista ja monipuolista ruokavaliota, jonka yhteydessä nautitaan säännöllisesti hedelmiä ja vihanneksia karotenoiditason ylläpitämiseksi; 7) samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin 3 kohdan mukainen maininta on ilmoitettava, ettei lisättyjä kasvisteroleita tai kasvistanoleita pitäisi nauttia enemmän kuin 3 grammaa päivässä; 8) kyseisen elintarvikkeen tai elintarvikeainekseen annoksen määritelmä (mieluiten grammoina tai millilitroina) sekä kunkin annoksen sisältämä kasvisteroli- tai kasvistanolimäärä.
--	---

(¹) Määrä koskee tuotteita, jotka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.

LIITE IV

x-KORKEUDEN MÄÄRITELMÄ

x-Korkeus

Selitykset

1	Yläpidennyksen linja
2	Versaalilinja
3	Gemenalinja
4	Peruslinja
5	Alapidennyksen linja
6	x-korkeus
7	Kirjainkoko

LIITE V

ELINTARVIKKEET, JOTKA ON VAPAUTETTU PAKOLLISTA RAVINTOARVOILMOITUSTA KOSKEVASTA VAATIMUKSESTA

1. Jalostamattomat tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä
2. Jalostetut tuotteet, jotka on jalostettu ainoastaan kypsyttämällä ja jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä
3. Juomavedet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin hiilidioksidia ja/tai aromeja
4. Yrtti, mauste tai niiden sekoitukset
5. Suola ja ruokasuolavalmisteet
6. Pöytämakeuttajat
7. Kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/4/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat tuotteet, kokonaiset tai jauhetut kahvipavut sekä kokonaiset tai jauhetut kofeiinittomat kahvipavut
8. Yrtti- ja hedelmäutejuomat, tee, kofeiiniton tee, pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, kofeiiniton pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, jotka eivät sisällä muita lisättyjä ainesosia kuin aromeja, jotka eivät muuta teen ravintoarvoa
9. Käymisen avulla valmistetut etiket ja etikankorvikkeet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin aromeja
10. Aromit
11. Elintarvikelisäaineet
12. Valmistuksen apuaineet
13. Elintarvike-entsyymit
14. Liivate
15. Hillon hyytelöimiseen käytettävät aineet (muut kuin lisäaineet)
16. Hiiva
17. Purukumit
18. Sellaisiin pakkauksiin tai astioihin pakatut elintarvikkeet, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 25 cm²
19. Elintarvikkeet, joita pieniä tuotemääriä tuottava valmistaja toimittaa suoraan loppukuluttajalle tai paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat tuotteet suoraan loppukuluttajalle

⁽¹⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 26.

LIITE VI

ELINTARVIKKEEN NIMI JA SITÄ TÄYDENTÄVÄT ERITYISET TIEDOT

A OSA – ELINTARVIKKEEN NIMEÄ TÄYDENTÄVÄT PAKOLLISET TIEDOT

1. Elintarvikkeen nimen on sisällettävä tai siihen on oltava liitettyinä tarkat tiedot elintarvikkeen ominaisuuksista, kuten fysikaalisesta olomuodosta tai suoritetuista erityiskäsittelyistä (esimerkiksi jauhettu, kylmäkuivattu, pakastettu, säilötty, savustettu), jos tällaisen tiedon poisjättäminen saattaisi johtaa ostajaa harhaan.
2. Elintarvikkeissa, jotka on pakastettu ennen myyntiä ja jotka myydään sulatettuina, elintarvikkeen nimeen on liitettävä maininta ”sulatettu”.
3. Ionisoivalla säteilyllä käsiteltyihin elintarvikkeisiin on liitettävä toinen seuraavista merkinnöistä:
 ”säteilytetty” tai ”käsitelty ionisoivalla säteilyllä” sekä muut ionisoivalla säteilyllä käsitellyt elintarvikkeita ja elintarvikkeiden ainesosia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä helmikuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/2/EY ⁽¹⁾ mainitut merkinnät.
4. Elintarvikkeissa, joissa kuluttajien odottama normaalisti käytetty tai luonnostaan oleva ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla, merkinnässä on oltava (ainesosaluettelon lisäksi) selkeä maininta ainesosasta, jota korvaamiseen on käytetty osittain tai kokonaan.

B OSA – ”JAUHELIHA”-NIMITYSTÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

1. Päivittäisen keskiarvon perusteella valvottavat koostumusvaatimukset:

	Rasvapitoisuus	Kollageeni/liha-proteiinisuhde ⁽¹⁾
— vähärasvainen jauheliha	≤ 7 %	≤ 12 %
— naudan jauheliha	≤ 20 %	≤ 15 %
— sianlihaa sisältävä jauheliha	≤ 30 %	≤ 18 %
— muiden eläinlajien jauheliha	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Kollageeni/liha-proteiinisuhde ilmaistaan sidekudoksen prosenttiosuutena lihaproteiinista. Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksi-proliinipitoisuutta kerrottuna kahdeksalla.

2. Asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan V jakson IV luvussa säädettyjen vaatimusten lisäksi, pakkausmerkinnässä on lisäksi oltava seuraavat maininnat:

- ”rasvapitoisuus ≤ ... %”,
- ”kollageeni/liha-proteiinisuhde ≤ ... %”.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen jauhelihan, joka ei täytä tässä osassa olevan 1 kohdan mukaisia koostumusvaatimuksia, saattamisen kansallisille markkinoilleen, jos jauheliha varustetaan kansallisella merkinnällä, joka ei ole sekoi-tettavissa asetuksen (EY) N:o 853/2004 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin merkintöihin.

⁽¹⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 16.

LIITE VII

AINESOSIEN ILMOITTAMINEN JA MERKITSEMINEN

A OSA – ERITYISET SÄÄNNÖKSET AINESOSIEN ILMOITTAMISESTA PAINON MUKAAN ALENEVASSA JÄRJESTYKSESSÄ

Ainesosien ryhmä	Painon mukaista ilmoittamista koskevat säännökset
1. Lisätty vesi ja haihtuvat ainesosat	Ilmoitetaan niiden valmiissa tuotteessa olevien painosuuksien mukaisessa järjestyksessä. Elintarvikkeeseen ainesosana lisätyn veden määrä määritetään vähentämällä valmiin tuotteen kokonaismäärästä muiden käytettyjen ainesosien kokonaismäärä. Veden määrää ei tarvitse ilmoittaa, jos se ei valmiissa tuotteessa ylitä 5:tä painoprosenttia. Tätä poikkeusta ei sovelleta jalostamattomiin elintarvikkeisiin.
2. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka ennastetaan valmistuksen yhteydessä	Voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen painon mukaisessa järjestyksessä.
3. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka on tarkoitettu ennastaa vettä lisäämällä	Voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien osuuksien mukaisessa järjestyksessä, jos ainesosaluetteloon liitetään jokin asiaankuuluva ilmaus, kuten "ennastetun tuotteen ainesosa" tai "käyttövalmiin tuotteen ainesosat".
4. Sekoituksena elintarvikkeen ainesosana käytetyt hedelmät, vihannekset tai sienet, joista minkään osuus ei ole painona laskettuna muita merkittävämpi ja joita voidaan sekoittaa vaihtelevassa määrin	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon yhteisnimekkeellä "hedelmiä", "vihanneksia" tai "sieniä", jota seuraa ilmaus "vaihtelevina osuuksina", joita välittömästi seuraa käytettyjen hedelmä-, vihannes- tai sienilajien luettelo. Tässä tapauksessa sekoitus on mainittava ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti elintarvikkeessa olevien hedelmä-, vihannes- tai sienilajien kokonaispainon perusteella.
5. Mauste- ja yrttisekoitukset, joissa minkään mausteen tai yrtin painosuus ei ole selvästi hallitseva	Voidaan ilmoittaa eri järjestyksessä, jos ainesosaluetteloon liitetään jokin asiaankuuluva ilmaus kuten "vaihtelevassa suhteessa".
6. Ainesosat, joiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan luetella eri järjestyksessä muiden ainesosien jälkeen.
7. Ainesosat, jotka ovat samankaltaisia tai keskenään vaihtoehtoisia ja joita voidaan todennäköisesti käyttää elintarvikkeen valmistuksessa muuttamatta elintarvikkeen koostumusta, luonnetta tai oletettua arvoa ja jos niiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon käyttämällä ilmaisua "sisältää ... ja/tai ...", jos lopullinen tuote sisältää ainakin yhtä enintään kahdesta ainesosasta. Tätä määrystä ei sovelleta elintarvikelisiä aineisiin eikä tässä liitteessä olevassa C osassa lueteltuihin ainesosiin eikä liitteessä II lueteltuihin allergioita tai intoleranssia aiheuttaviin aineisiin tai tuotteisiin.

B OSA – TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ YKSILÖLLISEN NIMEN ASEMESTA

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista ainesosat, jotka kuuluvat johonkin jäljempänä mainittuun elintarvikkeiden ryhmään ja jotka ovat jonkin toisen elintarvikkeen osa, saadaan ilmoittaa käyttäen kyseistä ryhmänimeä yksilöllisen nimen asemesta.

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
1. Puhdistetut öljyt, ei kuitenkaan oliiviöljy	"Öljy", täydennettynä — tarpeen mukaan joko etuliitteellä "kasvi" tai "eläin", taikka — viittauksella rasvan erityiseen kasvi- tai eläinalkuperään.

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
	Jos öljy on kovetettu, öljyn nimeen on liitettävä tapauksen mukaan maininta ”kokonaan kovetettu” tai ”osittain kovetettu”, paitsi jos tyydyttyneiden ja transrasvojen määrä sisältyy ravintoarvoilmoitukseen.
2. Puhdistetut rasvat	”Rasva”, täydennettynä — tarpeen mukaan joko etuliitteellä ”kasvi” tai ”eläin”, taikka — viittauksella rasvan erityiseen kasvi- tai eläinalkuperään. Jos rasva on kovetettu, rasvan nimeen on liitettävä tapauksen mukaan maininta ”kokonaan kovetettu” tai ”osittain kovetettu”, paitsi jos tyydyttyneiden ja transrasvojen määrä sisältyy ravintoarvoilmoitukseen.
3. Jauhoseokset, kahdesta tai useammasta viljalajista saadut	”Jauho”, täydennettynä luettelolla seokseen käytetyistä viljoista painon mukaan alenevassa järjestyksessä
4. Tärkkelykset ja fysikaalisesti tai entsyymaattisesti muunnetut tärkkelykset	”Tärkkelys”
5. Kaikki kalalajit toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn kalalajiin	”Kala”
6. Kaikki juustolaadut tai niiden seokset toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn juustolaatuun	”Juusto”
7. Kaikki mausteet, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	”Mauste(et)” tai ”mausteseos”
8. Kaikki yrtit ja yrttien osat, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	”Yrtti (yrtit)” tai ”yrttiseos”
9. Kaikki purukumin perusmassan valmistuksessa käytetyt ”kumi”-valmisteet	”Perusmassa”
10. Kaikki hienonnetut paistetut viljavalmisteet	”Korppujauho”
11. Kaikki sakkaroosiryhmät	”Sokeri”
12. Vedetön dekstroosi ja dekstroosimonohydraatti	”Dekstroosi”
13. Glukoosisiirappi ja kuivattu glukoosisiirappi	”Glukoosisiirappi”
14. Kaikki maitoproteiinit (kaseiinit, kaseinaatit ja heraproteiinit) ja niiden sekoitukset	”Maitoproteiinit”
15. Puristettu, erotettu tai puhdistettu kaakaovoi	”Kaakaovoi”
16. Kaikki viinityypit, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteen XI b soveltamisalaan	”Viini”

Elintarvikeryhmän määritelmä			Kuvaus
17. Nisäkkäs- ja lintulajien luustolihakset ⁽¹⁾ , jotka on tunnistettu ihmisravinnoksi soveltuviksi, sekä niihin luonnostaan sisältyvät tai liittyvät kudokset, joissa rasvan ja sidekudosten kokonaispitoisuudet eivät saa ylittää jäljempänä esitettyjä arvoja silloin, kun liha on jonkin toisen elintarvikkeen ainesosa. Rasvan ja sidekudosten enimmäismäärät ainesosille, joista käytetään nimitystä "... liha".			"... liha" sekä eläinlaji (eläinlajit) ⁽²⁾ , josta (joista) liha on peräisin
<i>Laji</i>	<i>Rasvapitoisuus</i>	<i>Kollageeni/liha-proteiinisuhde ⁽³⁾</i>	
— Nisäkkäät (kaniineja ja siikojen lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva	25 %	25 %	
— Siat	30 %	25 %	
— Linnut ja kaniinit	15 %	10 %	
<p>Kun nämä enimmäismäärät ylittyvät ja kun kaikki muut "lihan" määritelmän edellytykset täyttyvät, lihapitoisuutta on tarkistettava vastaavasti alaspäin ja ainesosaluettelossa on nimityksen "... liha" lisäksi mainittava rasvan ja/tai sidekudosten esiintyminen.</p> <p>Tämän määritelmän ulkopuolelle jäävät ne tuotteet, jotka kuuluvat "mekaanisesti erotetulle lihalle" vahvistetun määritelmän piiriin.</p>			
18. Kaikki tuotteet, jotka kuuluvat "mekaanisesti erotetulle lihalle" vahvistetun määritelmän piiriin.			"mekaanisesti erotettu liha" sekä eläinlaji (eläinlajit) ⁽²⁾ , josta (joista) liha on peräisin
<p>⁽¹⁾ Pallea ja puremalihakset kuuluvat luustolihaksiin, kun taas sydän, kieli, pään lihakset (muut kuin puremalihakset), etupolven, kinnerivelen ja hännän lihakset eivät sisälly niihin.</p> <p>⁽²⁾ Englanninkielisissä merkinnöissä tämä nimitys voidaan korvata kyseisestä eläinlajista käytetyllä ainesosan yleisnimityksellä.</p> <p>⁽³⁾ Kollageeni/liha-proteiinisuhde ilmaistaan sidekudoksen prosenttiosuutena lihaproteiinista. Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksiproliinipitoisuutta kerrottuna kahdeksalla.</p>			

C OSA – TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ JA SIIHEN LIITETTYLLÄ YKSILÖLLISELLÄ NIMELLÄ TAI E-NUMEROLLA

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista muut kuin 20 artiklan b alakohdassa eriteltyt elintarvikelisiä aineet ja -entsyymit, jotka kuuluvat johonkin tässä osassa mainittuun ryhmään, on ilmoitettava kyseisellä ryhmänimellä ja siihen liitettyä yksilöllisellä nimellä tai tarvittaessa E-numerolla. Jos ainesosa kuuluu useampaan ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa ainesosan ensisijaista tehtävää kyseisen elintarvikkeen osalta.

Happo	Sulatesuola ⁽¹⁾
Happamuudensäätöaine	Kiinteyttämisaine
Paakkuuntumisenestoaine	Arominvahvenne
Vaahdonestoaine	Jauhonparanne
Hapettumisenestoaine	Vaahdotusaine
Täyteaine	Hyytelöimisaine
Väri	Pintakäsittelyaine
Emulgointiaine	Kosteudensäilyttäjä

⁽¹⁾ Vain sulatejuustoihin ja niihin perustuviin valmisteisiin.

Muunnettu tärkkelys ⁽¹⁾	Kompleksinmuodostaja
Säilöntäaine	Stabilointiaine
Ponneaine	Makeutusaine
Nostatusaine	Sakeuttamisaine

D OSA – AROMIEN MERKITSEMINEN AINESOSALUETTELOON

1. Aromit on merkittävä joko sanalla "aromi(t)" tai aromin tarkemmalla nimellä tai sen kuvauksella.
2. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa aromina käytetty kiniini ja/tai kofeiini on merkittävä ainesosaluetteloon omalla nimellään välittömästi sanan "aromi(t)" jälkeen.
3. Sanaa "luontainen" tai muuta asiallisesti samaa tarkoittavaa sanaa voidaan käyttää ainoastaan aromeista, joissa aromi-aines sisältää yksinomaan niitä aromiaineita, jotka määritellään asetuksen (EY) N:o 1334/2008/EY 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, ja/tai niitä aromivalmisteita, jotka määritellään kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa.
4. Jos aromin nimi sisältää viittauksen kasvi- tai eläintuotteeseen tai näistä olevaan alkuperään, sanaa "luontainen" tai muuta asiallisesti samaa tarkoittavaa sanaa ei saa käyttää, ellei aromiainesta ole erotettu soveltuvin fysikaalisin menetelmin, entsyymaattisin tai mikrobiologisin menetelmin tai perinteisin ruoanvalmistusmenetelmin yksinomaan tai lähes yksinomaan siitä elintarvikkeesta tai aromilähteestä, johon viitataan.

E OSA – KOOSTETTUIJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN

1. Koostettu ainesosa voidaan ilmoittaa lakisääteisellä tai käyttöön vakiintuneella nimityksellään kokonaispainon edellyttämällä paikalla ainesosaluettelossa siten, että ainesosaa välittömästi seuraa luettelo sen ainesosista.
2. Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista, koostettujen ainesosien ainesosaluettelo ei ole pakollinen:
 - a) jos koostetun ainesosan koostumus on määritelty voimassa olevissa unionin säännöksissä ja jos koostetun ainesosan osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta; tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta elintarvikelisiä aineisiin, jollei 20 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu; tai
 - b) koostettujen ainesosien osalta, jotka koostuvat mauste- ja/tai yrttisekoituksista, jos osuus on pienempi kuin 2 prosenttia lopullisesta tuotteesta, lukuun ottamatta elintarvikelisiä aineita, jollei 20 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu; tai
 - c) jos koostettu ainesosa on elintarvike, jonka osalta ei unionin säännöksissä vaadita ainesosaluettelo.

⁽¹⁾ Yksilöllisen nimen tai E-numeron ilmoittaminen ei ole pakollista.

LIITE VIII

AINESOSIEN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Määrän ilmoittaminen ei ole pakollista,
 - a) jos kyseessä on ainesosa tai ainesosien ryhmä,
 - i) jonka valutettu nettopaino ilmoitetaan liitteessä IX olevan 5 kohdan mukaisesti; tai
 - ii) jonka määrän ilmoittaminen merkinnöissä on jo pakollista unionin säännösten mukaisesti; tai
 - iii) jota käytetään pieninä määrinä aromina; tai
 - iv) joka on elintarvikkeen nimessä mutta joka ei vaikuta kuluttajan valintaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, koska sen määrän vaihtelu ei ole olennainen elintarvikkeen määrittelemiseksi tai sen erottamiseksi samanlaisista elintarvikkeista; tai
 - b) jos erityisissä unionin säännöksissä määritellään tarkasti ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä ilman, että siitä on ilmoitettava merkinnöissä; tai
 - c) jos on kyse liitteessä VII olevan A osan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tapauksista.
2. Edellä olevan 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta
 - a) sellaisiin ainesosiin tai ainesosien ryhmiin, joita koskee maininta "sisältää makeutusainetta/-aineita" tai maininta "sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/-aineita", jos kyseinen maininta ilmoitetaan elintarvikkeen nimen yhteydessä liitteen III mukaisesti; tai
 - b) lisättyihin vitamiineihin ja kivennäisaineisiin, jos kyseinen aine ilmoitetaan ravintoarvoilmoituksessa.
3. Ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä
 - a) on ilmoitettava prosentteina, ja ilmoitetun määrän on vastattava ainesosan tai ainesosien määrää sen/niiden käytön hetkellä; ja
 - b) on oltava nähtävissä joko elintarvikkeen nimessä tai sen välittömässä läheisyydessä taikka ainesosaluettelossa sen ainesosan tai ainesosien ryhmän yhteydessä, johon kyseinen merkintä liittyy.
4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen
 - a) jos elintarvikkeista on poistettu vettä lämpö- tai muulla käsittelyllä, määrä on ilmoitettava prosentteina ja sen on vastattava käytetyn ainesosan tai käytettyjen ainesosien määrää valmiissa tuotteessa, paitsi jos kyseinen määrä tai merkinnöissä ilmoitettu kaikkien ainesosien kokonaismäärä ylittää 100 prosenttia, jolloin prosenttimäärän sijasta ilmoitetaan se ainesosan tai ainesosien painomäärä, joka on käytetty 100 grammaan valmista tuotetta;
 - b) haihtuvien ainesosien määrä on ilmoitettava niiden valmiissa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella;
 - c) tiivisteinä tai kuivattuina lisättyjen, valmistuksen yhteydessä ennastettujen ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen paino-osuuden perusteella;
 - d) jos tiivistetty tai kuivattu elintarvike on tarkoitus ennastaa vettä lisäämällä, ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella.

LIITE IX

SISÄLLÖN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Sisällön määrän ilmoittaminen ei ole pakollista sellaisten elintarvikkeiden osalta,
 - a) joiden tilavuus tai paino pienenee olennaisesti ja jotka myydään kappaleittain tai punnitaan ostajan läsnä ollessa;
 - b) joiden sisällön määrä on vähemmän kuin 5 g tai 5 ml; tämä säännös ei kuitenkaan koske mausteita eikä yrtejä; tai
 - c) jotka tavanomaisesti myydään kappaleittain, jos tuotteiden lukumäärä voidaan pakkausta avaamatta selvästi nähdä ja helposti laskea, tai jos näin ei ole, lukumäärä on merkitty etikettiin.
2. Jos unionin säännökset tai, jos niitä ei ole, kansalliset säännökset edellyttävät tietynlaista sisällön määrää ilmoitettavaksi (esimerkiksi sisällön ohjeellinen määrä, sisällön vähimmäismäärä, sisällön määrä keskimäärin), tarkoitetaan tällä määrällä tässä asetuksessa sisällön määrää.
3. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useamman saman määrän samaa tuotetta sisältävää yksikköpakkausta, sisällön määrä on merkittävä ilmoittamalla yksikköpakkausten sisällön määrä sekä yksikköpakkausten lukumäärä. Kyseisten tietojen ilmoittaminen ei ole kuitenkaan pakollista, jos yksikköpakkausten lukumäärä voidaan ryhmäpakkausta avaamatta selvästi nähdä ja helposti laskea ja jos samalla vähintään yksi merkintä yksikköpakkausten sisällön määrästä on selvästi näkyvissä.
4. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useampia yksikköpakkauksia, joita ei katsota myyntiyksiköiksi, on sisällön määrä ilmoitettava merkitsemällä sisällön kokonaismäärä sekä yksikköpakkausten lukumäärä.
5. Jos kiinteää elintarviketta pidetään kaupan astiassa olevassa liemessä, on ilmoitettava myös elintarvikkeen valutettu nettopaino. Jos elintarvike on glaseerattu, ilmoitetaan nettopaino ilman glaseerausta.

Tässä kohdassa "liemellä" tarkoitetaan jäljempänä mainittuja tuotteita sellaisenaan, mahdollisesti seoksina sekä myös jäädytettynä tai pakastettuina, jos liuos on valmisteessa pelkästään välttämättömien perusainesten apuaineena, jolla ei ole ratkaisevaa merkitystä kuluttajan valinnan kannalta: vesi, suolojen vesiliuokset, suolavesi, elintarvikkehappojen vesiliuokset, etikka, sokereiden vesiliuokset, muiden makeutusaineiden vesiliuokset, hedelmä- ja vihannesmehut, kun kyse on hedelmistä ja vihanneksista.

LIITE X

VÄHIMMÄISSÄILYVYYSAIKA JA VIIMEINEN KÄYTTÖAJANKOHTA

1. Vähimmäissäilyvyysaika on ilmoitettava seuraavasti:

a) Ajankohtaa ennen on oltava joko ilmaisu

- ”parasta ennen ...”, kun ajankohta ilmoitetaan päivän tarkkuudella; tai ilmaisu
- ”parasta ennen ... loppua”, kun ajankohta ilmoitetaan jollakin muulla tavalla.

b) Edellä a alakohdassa tarkoitettuihin ilmaisiin on liitettävä

- joko ajankohta sellaisenaan; tai
- viittaus siihen, mihin ajankohta on merkitty.

Edellä tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa liitettävä säilytysohje, jota noudattamalla tuote säilyy ilmoitetun ajan.

c) Ajankohdassa on ilmoitettava selväkielisesti päivä, kuukausi ja mahdollisesti vuosi tässä järjestyksessä.

Kuitenkin, jos elintarvikkeen

- säilyvyysaika on enintään kolme kuukautta, on päivän ja kuukauden ilmoittaminen riittävä;
- säilyvyysaika on pidempi kuin kolme kuukautta mutta enintään 18 kuukautta, on kuukauden ja vuoden ilmoittaminen riittävä;
- säilyvyysaika on pidempi kuin 18 kuukautta, on vuoden ilmoittaminen riittävä.

d) Jollei muunlaiseen päivämäärän merkitsemiseen velvoittavista unionin säännöksistä muuta johdu, seuraavien elintarvikkeiden osalta vähimmäissäilyvyysajan ilmoittaminen ei ole pakollista:

- tuoreet hedelmät ja vihannekset, mukaan lukien peruna, jota ei ole kuorittu, paloitetu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty; tätä poikkeusta ei sovelleta itäviin siemeniin eikä vastaaviin tuotteisiin kuten palkokasvien ituihin;
- viinit, liköörit, kuohuviinit, maustetut viinit ja vastaavat tuotteet, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin viinirypäleistä, sekä CN-koodiin 2206 00 kuuluvat viinirypäleistä tai käymättömästä rypälemehusta valmistetut juomat;
- juomat, jotka sisältävät alkoholia vähintään 10 tilavuusprosenttia;
- leipomo- ja konditoriatuotteet, jotka tavanomaisesti nautitaan 24 tunnin kuluessa valmistuksesta;
- etikka;
- keittosuola;
- kiinteä sokeri;
- makeiset, jotka sisältävät lähes yksinomaan maustettuja ja/tai värjättyjä sokereita;
- purukumit ja vastaavat puruvalmisteet.

2. Viimeinen käyttöajankohta on ilmoitettava seuraavasti:

a) Sen edessä on oltava sanat "viimeinen käyttöajankohta ...".

b) Edellä a alakohdassa olevien sanojen jälkeen on esitettävä:

— joko ajankohta sellaisenaan; tai

— viittaus siihen, mihin ajankohta on merkitty.

Kyseisten tietojen yhteydessä on esitettävä noudatettavat säilytysohjeet.

c) Ajankohdassa on ilmoitettava selväkielisesti päivä, kuukausi ja mahdollisesti vuosi tässä järjestyksessä.

LIITE XI

LIHA, JONKA ALKUPERÄMAAN TAI LÄHTÖPAIKAN MERKINTÄ ON PAKOLLINEN

CN-koodit (yhdistetty nimikkeistö 2010)	Kuvaus
0203	Sianliha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty
0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty
Ex 0207	Nimikkeen 0105 siipikarjan liha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty

LIITE XII

ALKOHOLIPITOISUUS

Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien todellinen alkoholipitoisuus on ilmoitettava enintään yhden desimaalin tarkkuudella. Luvun jälkeen on oltava ilmaisu "til-%" ja sen edellä voi olla sana "alkoholi" tai lyhennys "alk."

Alkoholipitoisuus on määritettävä 20 °C:ssa.

Alkoholipitoisuuden ilmoittamisessa tilavuusprosentteina sallitaan jäljempänä olevassa taulukossa luetellut positiiviset ja negatiiviset poikkeamat, jotka on ilmaistava absoluuttiarvoina. Poikkeamia sovelletaan rajoittamatta niiden sallittujen poikkeamien soveltamista, jotka johtuvat alkoholipitoisuuden määrittämisessä käytetystä analyysimenetelmästä.

Juoman kuvaus	Positiivinen tai negatiivinen poikkeama
1. CN-koodiin 2203 00 kuuluvat oluet, joiden alkoholipitoisuus on enintään 5,5 til-%; CN-koodiin 2206 00 kuuluvat rypäleistä valmistetut hiilihapottomat juomat	0,5 til-%
2. Oluet, joiden alkoholipitoisuus on enemmän kuin 5,5 til-%; CN-koodiin 2206 00 kuuluvat rypäleistä valmistetut helmeilevät juomat; siiderit, päärynästä valmistetut alkoholijuomat, hedelmäviinit ja muut vastaavanlaiset alkoholijuomat, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin rypäleistä ja jotka voivat olla joko puolihelmeileviä tai helmeileviä; sima	1 til-%
3. Maseroituja hedelmiä tai kasvien osia sisältävät juomat	1,5 til-%
4. Muut juomat, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia	0,3 til-%

LIITE XIII

SAANNIN VERTAILUARVOT

A OSA – VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINIEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

1. Vitamiinit ja kivennäisaineet, jotka voidaan ilmoittaa, ja niiden ravintoaineiden vertailuarvot

A-vitamiini (µg)	800	Kloridi (mg)	800
D-vitamiini (µg)	5	Kalsium (mg)	800
E-vitamiini (mg)	12	Fosfori (mg)	700
K-vitamiini (µg)	75	Magnesium (mg)	375
C-vitamiini (mg)	80	Rauta (mg)	14
Tiamiini (mg)	1,1	Sinkki (mg)	10
Riboflaviini (mg)	1,4	Kupari (mg)	1
Niasiini (mg)	16	Mangaani (mg)	2
B6-vitamiini (mg)	1,4	Fluoridi (mg)	3,5
Foolihappo (µg)	200	Seleen (µg)	55
B12-vitamiini (µg)	2,5	Kromi (µg)	40
Biotiini (µg)	50	Molybdeeni (µg)	50
Pantoteenihappo (mg)	6	Jodi (µg)	150
Kalium (mg)	2 000		

2. Vitamiinien ja kivennäisaineiden merkitsevät määrät

Päätettäessä, mikä on merkitsevä määrä, tulisi yleensä ottaa huomioon:

- 15 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jotka saadaan 100 grammasta tai 100 millilitrasta muiden tuotteiden kuin juomien osalta; tai
- 7,5 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jotka saadaan 100 millilitrasta juomien osalta; tai
- 15 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jos pakkaus sisältää vain yhden annoksen.

B OSA – ENERGIAN JA VALITTUJEN, MUIDEN RAVINTOAINIEN KUN VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINIEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

Energia tai ravintoaine	Saannin vertailuarvo
Energia	8 400 kJ (2 000 kcal)
Rasvan kokonaismäärä	70 g
Tyydyttyneet rasvat	20 g
Hiilihydraatti	260 g
Sokerit	90 g
Suola	6 g

LIITE XIV

MUUNTOKERTOIMET

ENERGIASISÄLLÖN LASKENTAAN KÄYTETTÄVÄT MUUNTOKERTOIMET

Ilmoitettava energiasisältö on laskettava käyttämällä seuraavia muuntokertoimia:

hiilihydraatit (lukuun ottamatta polyoleja)	4 kcal/g – 17 kJ/g
polyolit	2,4 kcal/g – 10 kJ/g
proteiini	4 kcal/g – 17 kJ/g
rasva	9 kcal/g – 37 kJ/g
salatrimit	6 kcal/g – 25 kJ/g
alkoholi (etanoli)	7 kcal/g – 29 kJ/g
orgaaninen happo	3 kcal/g – 13 kJ/g
ravintokuitu	2 kcal/g – 8 kJ/g
erytritoli	0 kcal/g – 0 kJ/g

LIITE XV

TIETOJEN ILMAISU JA ESITTÄMINEN RAVINTOARVOILMOITUKSESSA

Ravintoarvoilmoituksessa käytettävät energian (kilojoulea (kJ) ja kilokaloria (kcal)) ja painon (grammaa (g), milligrammaa (mg) ja mikrogrammaa (µg)) mittayksiköt sekä tietojen esittämisjärjestys ovat seuraavat:

energia	kJ ja kcal
rasva	g
josta	
— tyydyttynyttä	g
— transrasvoja	g
— kertatyydyttymätöntä	g
— monitydyttymätöntä	g
hiilihydraatit	g
josta	
— sokereita	g
— polyoleja	g
— tärkkelystä	g
ravintokuitu	g
proteiini	g
suola	g
vitamiinit ja kivennäisaineet	liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa annettuina yksiköinä

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Euroopan komissio toimitti 1. helmikuuta 2008 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille ⁽¹⁾. Ehdotus perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklaan (nyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä "SEUT", 114 artikla). Tässä noudatetaan tavallista lainsäätämisympäristystä.
2. SEUT 294 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentti vahvisti 16. kesäkuuta 2010 ensimmäisen käsittelyn kantansa ⁽²⁾ ja hyväksyi 247 tarkistusta komission alkuperäiseen ehdotukseen.

SEUT 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 18. syyskuuta 2008 ⁽³⁾.
3. SEUT 294 artiklan 5 kohdan mukaisesti neuvosto vahvisti määräenemmistöllä 21. helmikuuta 2011 ensimmäisen käsittelyn kantansa.

II TAVOITE

1. Elintarviketietojen antamista kuluttajille koskevan asetusehdotuksen päätavoitteena on elintarvikemerkintöjä ja erityisesti ravintoarvomerkintöjä koskevien Euroopan unionin säännösten saattaminen ajan tasalle ja selkeyttäminen. Asetusehdotuksessa yhdistetään yhteen asetukseen direktiivit 2000/13/EY ⁽⁴⁾ ja 90/496/ETY ⁽⁵⁾ ja otetaan käyttöön merkittävä uudistus: pakollinen ravintoarvoilmoitus.
2. Asetusehdotuksen tavoitteena on pyrkiä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille keinot tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten siten, että otetaan huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset ja tietotarpeet.
3. Lisäksi asetusehdotuksella pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden häiriötön toiminta ja saavuttamaan laillisesti tuotettujen ja kaupan pidettyjen elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus unionissa ottaen tarvittaessa huomioon tarve suojata tuottajien oikeutettuja etuja ja edistää laadukkaiden tuotteiden tuotantoa.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ERITTELY

A) *Komission ehdotus*

Ensimmäisen käsittelyn kannassaan neuvosto teki komission ehdotukseen useita muutoksia erityisesti seuraavien asioiden osalta:

- a) **Asetusehdotuksen soveltamisala** (1 artiklan 3 kohta): Neuvosto täsmensi nimenomaisesti, että asetusehdotusta sovelletaan elintarvikealan toimijoiden toimintaan. Tämä kattaa tarkistukset 6, 39 (5. osa) ja 305 (osittain).
- b) **Elintarvikejäljitelmä** (7 artiklan 1 kohdan d alakohta ja liite VI): Neuvosto lisäsi säännöksiä, joiden tarkoituksena on estää se, että kuluttajaa voitaisiin johtaa harhaan elintarviketiedoilla, joilla annettaisiin kuva tietystä elintarvikkeesta tai ainesosasta, vaikka elintarvike on tosiasiaa elintarvike, jossa normaalisti oleva tai käytetty ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla. Lisäksi neuvosto edellyttää, että korvaava ainesosa on mainittava merkinnässä. Tämä kattaa tarkistusten 77, 78 ja 230 ajatuksen yhtä poikkeusta lukuun ottamatta: neuvosto katsoo, että selkeä maininta korvaavasta ainesosasta yhdessä elintarvikkeen nimen kanssa antaa kuluttajille riittävät tiedot.

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 (P7_TA(2010)0222).

⁽³⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 90/496/ETY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1990, elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä (EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40).

- c) **Merkinnässä mainittava nimi** (9 artiklan 1 kohdan h alakohta): Neuvosto täsmensi, että merkinnässä on pakollisena tietona mainittava elintarviketiedoista vastuussa olevan elintarvikealan toimijan nimi ja osoite. Lisäksi voidaan vapaaehtoiselta pohjalta mainita mahdolliset muut nimet ja osoitteet muiden elintarviketuotantoprosessiin osallistuneiden elintarvikealan toimijoiden yksilöimiseksi.
- d) **Etämyynti** (14 artikla): Valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden osalta kaikki pakolliset elintarviketiedot lukuun ottamatta vähimmäissäilyvyysaikaa tai viimeistä käyttöpäivää on annettava, ennen kuin osto tehdään ja joka tapauksessa kaikki pakolliset tiedot on annettava toimituksen yhteydessä. Tämä kattaa näin ollen tarkistukset 20, 118 ja 119.
- e) **Alkoholijuomat** (16 artiklan 4 kohta): Neuvosto esitti yksityiskohtaisemmin alkoholijuomia koskevasta ilmoittamisvapautuksesta annettavan kertomuksen tavoitteet. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen viiden vuoden kuluessa asetusehdotuksen voimaantulosta.
- f) **Alkuperämaa tai lähtöpaikka** (25 artikla): Alkuperämaan tai lähtöpaikan merkintä on pakollinen
- a) jos sen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa harhaan;
- b) sian-, lampaan-, vuohen- ja siipikarjanlihan osalta niiden tuotteiden lisäksi, joiden merkintä on jo vertikaalisen lainsäädännön nojalla pakollista. Komission olisi toimitettava kertomus viiden vuoden kuluessa pakollisen merkinnän soveltamispäivästä.
- Muiden tuotteiden osalta (muu liha, maito, maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito, ainesosana käytettävä liha, jalostamattomat elintarvikkeet sekä ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta) komission on kolmen vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta toimitettava kertomus, joka sisältää kyseisten tuotteiden alkuperämaan tai lähtöpaikan merkinnän toteuttamiskelpoisuuden arvioinnin, kustannus- ja hyötyanalyysin ottaen huomioon myös sisämarkkinoiden oikeudelliset seikat ja vaikutukset kansainväliseen kauppaan. Neuvosto edellyttää lisäksi, että pääainesosan alkuperä on ilmoitettava, jos se ei ole sama kuin elintarviketuotteen alkuperä (tai vähintäänkin on ilmoitettava, että kyseessä on eri alkuperä).
- g) **Ravintoarvoilmoitus** (29 ja 33 artikla): Pakollisen ravintoarvoilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot: energiasisältö sekä rasvahappojen, tyydyttyneiden rasvahappojen, hiilihydraattien, sokereiden, proteiinin ja suolan määrä. Tietoja voidaan vapaaehtoisesti täydentää 29 artiklan 2 kohdassa mainituilla tiedoilla. Kaikki tiedot olisi esitettävä yhdessä ja samassa kentässä (pakkauksen etupuolella tai muualla). Lisäksi osa tiedoista voidaan toistaa missä tahansa kentässä (pakkauksen etupuolella tai muualla). Tämä vastaa tarkistusta 298.
- h) **Ilmaiseminen 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti** (31 ja 32 artikla): Neuvoston kannassa ilmaiseminen 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti on pakollista kaikissa tapauksissa, koska se mahdollistaa samankaltaisten tuotteiden vertailemisen keskenään. Edellä mainitun ilmaisemisen lisänä sallitaan ilmaiseminen "annosta kohti". Tämä kattaa tarkistuksen 32 (1. osa).
- i) **Pakkaamattomat elintarvikkeet** (42 artikla): Pakkaamattomien elintarvikkeiden osalta periaatteessa ainoastaan ruoka-allergiareaktioiden aiheuttajia koskevat tiedot ovat pakollisia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kansallisella tasolla säätää, että muut 9 artiklassa tai liitteessä III luetellut tiedot ovat pakollisia. Ne voivat myös säätää keinoista ja muodoista, joilla tiedot on tuotava esille. Tämä vastaa tarkistuksia 7, 34, 37, 39 (4. osa), 93, 127, 136, 184 (1. osa), 185 ja 220.
- j) **Täydentävä ilmaiseminen ja esittäminen** (34 artikla): Euroopan parlamentin tarkistusten mukaisesti myös neuvosto poisti komission ehdotuksessa olleen luvun kansallisista järjestelmistä. Neuvoston aikomuksena oli kuitenkin, että elintarvikealan toimijoille sallitaan täydentävien ilmaisu- tai esitystapojen käyttö edellyttäen, että oikeudellisia vaatimuksia noudatetaan. Neuvosto asetti täydentäville ilmaisu- tai esitystavoille vähimmäisvaatimukset Euroopan unionin tasolla. Tämä vastaa tarkistuksia 59, 155, 156, 170 (3. osa) ja 301.

- k) **Mukauttaminen Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen:** Oikeusperusta on mukautettu Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen, minkä lisäksi terminologiaa on mukautettu ja tekstiin on sisällytetty uudet säännöt, jotka koskevat komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa. Tämä vastaa Euroopan parlamentin tarkistuksia 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (osittain), 346, 347, 348 ja 349.
- l) **Täytäntöönpanotoimenpiteitä tai delegoituja säädöksiä koskevat siirtymätoimenpiteet** (45 artikla): Asetusehdotuksen mukaan komission toteuttamiin toimenpiteisiin sisältyy siirtymäkausi, jonka aikana merkinnöin varustettujen elintarvikkeiden varastot voidaan myydä pois. Tämä kattaa periaatteessa tarkistuksen 69.
- m) **Asetusehdotuksen soveltaminen** (55 artikla): Asetusehdotusta sovelletaan kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta lukuun ottamatta 29–34 artiklan säännöksiä, joita sovelletaan viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Ravintoarvoilmoitusta koskevia sääntöjä voidaan kuitenkin soveltaa jo aikaisemmin. Elintarvikealan toimija voi vapaaehtoisesti soveltaa 29–34 artiklaa kolmen vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta (54 artiklan 3 kohta).

B) Euroopan parlamentin tarkistukset

a) Sisällytetyt tarkistukset

Neuvosto sisällytti kantaansa 75 Euroopan parlamentin tarkistusta.

Neuvosto hyväksyi seuraavat tarkistukset kokonaisuudessaan:

59 ja 301 (kansallisia järjestelmiä koskevan luvun poistaminen), 57 ja 58 (pääainesosan määritelmän yksinkertaistaminen), 76 (olennaisesti), 82 (mukauttaminen Lissabonin sopimukseen), 83 (harhaanjohtavat käytännöt), 103 (toimivalta muuttaa tietoja koskevaa luetteloa), 149 (yksinkertaistaminen), 184 (1. osa) ja 185 (pakkaamattomat elintarvikkeet), 217 (ravintoarvoilmoituksesta vapautetut elintarvikkeet), 243 (vitamiiniluettelo) sekä 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348 ja 349 (täytäntöönpanovalta ja delegoidut säädökset).

Seuraavat tarkistukset hyväksyttiin osittain:

17, 332 ja 340 (täytäntöönpanovalta ja delegoidut säädökset), 88 ja 89 (vastuu), 118 ja 119 (etämyynti), 155 (ilmaisu- tai esitystavat), 300 (kansalliset järjestelmät) sekä 322 (liite I).

Seuraavat tarkistukset hyväksyttiin periaatteen osalta:

6 ja 305 (osittain) (asetuksen soveltamisala), 7, 34, 37, 39 (4. ja 5. osa), 93, 127, 136 ja 285 (pakkaamattomat elintarvikkeet), 14, 84, 86 ja 326 (vastuu), 20, 118 ja 119 (etämyynti), 31 (yksi ja sama kenttä), 32 (1. osa) (määrän ilmaiseminen), 40 (elintarvikkeet kolmansista maista), 69 (siirtymätoimenpiteet), 77, 78 ja 230 (elintarvikejäljitelmät), 130 ("nano"), 134 (entsyymit), 156, 160 ja 165 (ilmaisu- tai esitystavat), 170 (1. osa) (vapaaehtoiset tiedot), 170 (3. osa) (täydentävät ilmaisu- ja esitystavat), 178 (tavaroiden vapaa liikkuvuus), 194 (29–34 artiklan voimaantulo), 202, 203, 204, 245 ja 255 (liitteet) sekä 298 (ravintoarvoilmoituksen toistaminen).

b) Komission ehdotuksen jo kattamat tarkistukset

Joitain tarkistuksia neuvosto ei varsinaisesti sisällyttänyt tekstiinsä, koska se katsoi, että komission ehdotuksen sellaiset osat, joita neuvosto ei muuttanut, kattoivat ne jo. Neuvosto hyväksyy kuitenkin seuraavien tarkistusten taustalla olevat periaatteet: 71, 72 ja 142 (osittain) (tietojen ryhmät), 98 ja 99 (säilytysolosuhteet), 114 ja 122 (kielivaatimukset), 115, 265, 276 ja 293 (kuluttajan johtaminen harhaan), 116 ja 224 (osittain) (luettavuus), 209 (hedelmät ja vihannekset), 211 (kivennäisvedet) sekä 215 ja 216 (lisäaineet).

Yhteensä 92 Euroopan parlamentin tarkistusta on vähintäänkin ajatukseltaan neuvoston kannan mukaisia.

c) Tarkistukset, joita ei hyväksytty

Neuvosto ei hyväksynyt seuraavia tarkistuksia:

1) Asetusehdotuksen tavoite

Asetusehdotuksen päätavoitteet on esitetty neuvoston kannan johdanto-osan 1, 2 ja 3 kappaleessa. Tarkistuksessa 1 esitettyjä lisäyksiä johdanto-osan 2 kappaleeseen pidettiin tarpeettomina.

Komission ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa määritellään asetuksen tavoite. Kyseistä kohtaa ei ole tarkoituksenmukaista poistaa. Näin ollen tarkistus 38 hylättiin.

Neuvoston mielestä asetusehdotuksen tavoite on asianmukaisesti ilmaistu neuvoston kannassa olevassa 3 artiklan 1 kohdassa. Sanamuodon muuttamista ei pidetty tarpeellisena, joten tarkistusta 66 ei hyväksytty.

Asetusehdotuksen päätarkoituksena on kuluttajien suojeleminen, mutta kuluttajansuojaa ei ole ilman elintarviketuotantoa. Näin ollen on kuluttajan edun mukaista, että tuottajan edut ja tuotteen laatu otetaan myös huomioon. Tarkistus 68 hylättiin tästä syystä.

2) Valistus- ja tiedotuskampanjat

Tarkistuksissa 4 ja 5 esitetään lisättäväksi tämän Euroopan unionin asetusehdotuksen johdanto-osaan viittaukset valistus- ja tiedotuskampanjoihin, jotka kuitenkin ovat kansallisen tason ohjauskeinoja. Säädöksen artiklaosassa ei myöskään ole johdanto-osaan ehdotettuja viittauksia vastaavaa tekstiä. Nämä tarkistukset hylättiin.

3) Kuluttajan harhaan johtaminen

Neuvosto piti neuvoston kannan johdanto-osan 20 kappaleeseen sisältyvää, elintarvikkeen lääketieteellistä vaikutusta koskevan tiedon kieltämistä tärkeämpänä kuin Euroopan parlamentin tarkistuksen sisältöä. Tarkistus 12 hylättiin tästä syystä.

Erityisruokavaliovaatimukset: Erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista annettu direktiivi 2009/39/EY ⁽¹⁾ kattaa jo Euroopan parlamentin tarkistuksessaan 81 esittämän kiellon.

4) Ravitsemus- ja terveysväitteet

Ravitsemus- ja terveysväitteitä säännellään elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä annetulla asetuksella (EY) N:o 1924/2006 ⁽²⁾. Päällekkäisyyksiä nykyisen asetusehdotuksen ja ravitsemus- ja terveysväitteistä annetun asetuksen välillä olisi vältettävä. Tästä syystä johdanto-osaan tarkistuksessa 13 lisättyä viittausta ei pidetty asianmukaisena.

Ravintoaineen puuttumisen tai sen vähennetyin määrän korostaminen saattaa olla tiedon ja väitteen välisellä harmaalla alueella. Tämän asetusehdotuksen ja asetuksen (EY) N:o 1924/2006 välisiä päällekkäisyyksiä olisi vältettävä. Tarkistukset 79 ja 80 hylättiin.

5) Uudet tekniikat

Tarkistus 16 sisältää uuden johdanto-osan kappaleen, jossa kuvataan tapoja, joilla kuluttajat voivat saada tietoja elintarvikkeiden etikettien lisäksi muista lähteistä, kuten internetistä. Kyseinen kappale on pelkästään kuvaileva eikä artiklaosan tekstissä ole sitä vastaavaa kohtaa.

6) Ruoka-allergiareaktioiden aiheuttajat

Allergiareaktioita aiheuttavien aineiden osalta tarkistuksessa 18 lisätään johdanto-osan kappaleeseen vaatimus (ilmoittaa aineiden vähäisetkin määrät), mutta artiklaosassa ei ole vastaavaa tekstinosa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/39/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9).

Tarkistuksen 135 mukaan allergia- tai yliherkkyysoireiden mahdollisuuden olisi oltava heti havaittavissa ainesosaluettelon viittauksista allergiareaktioita aiheuttaviin aineisiin. Neuvosto katsoo, että allergia- tai yliherkkyysoireita mahdollisesti aiheuttavan tuotteen nimen ilmoittaminen tarjoaa kuluttajalle riittävän selkeän tiedon.

7) *Kansanterveyspolitiikka*

Euroopan unionin asetuksessa oleva johdanto-osan kappale ei liene asianmukainen tapa ilmoittaa jäsenvaltioille, miten niiden tulisi harjoittaa kansanterveyspolitiikkaansa, joka kuuluu kansallisen toimivallan piiriin. Näin ollen tarkistus 26 hylättiin.

8) *Kansallinen lainsäädäntö*

Neuvoston kannassa olevassa 37 artiklassa säädetään, että kansalliset toimenpiteet eivät saa luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle. Tarkistus 35 on näin ollen tarpeeton.

9) *Määritelmät*

— Neuvosto katsoo, että elintarvikkeita koskevista tiedoista annettua lainsäädäntöä koskeva määritelmä on asetusehdotuksen kannalta olennainen eikä sitä tulisi poistaa. Tarkistus 44 hylättiin.

— Elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen määritelmä selventää säädöksen tarkoitusta eikä sitä pitäisi poistaa. Tarkistus 45 hylättiin.

— Komission ehdottama valmiiksi pakatun elintarvikkeen määritelmä, jossa viitataan pakkaukseen ja selvennetään, että elintarvike on pantu pakkaukseen ennen myytäväksi tarjoamista, on täydellisempi ja täsmällisempi kuin tarkistuksessa 47 esitetty teksti, joten kyseinen tarkistus hylättiin.

— Pakkaamattoman elintarvikkeen määritelmä on tarpeeton ja hyödytön, koska kaikki elintarvikkeet, joita ei ole valmiiksi pakattu, ovat pakkaamattomia elintarvikkeita, ja koska on olemassa valmiiksi pakatun elintarvikkeen määritelmä. Lisäksi pakkaamattoman elintarvikkeen määritelmä toisi mukanaan mahdollisuuden, että on olemassa elintarvikkeita, jotka eivät ole pakattuja eivätkä pakkaamattomia, ja tämä johtaisi väistämättä oikeudelliseen epävarmuuteen. Näin ollen tarkistus 48 hylättiin.

— Käsitteinä valmistettujen elintarvikkeiden käsite ei ole käytössä neuvoston kannassa, joten sen määritelmä on tarpeeton ja tarkistus 292 hylättiin.

— Ainesosan määritelmässä lause ”jämiä ei pidetä ainesosina” lisää selkeyttä ja varmuutta, joten sitä ei pidä poistaa ja näin ollen tarkistus 49 hylättiin.

— Komission ehdotuksessa olevaa määritelmää ”nähtävissä oleva kenttä” pidettiin täsmällisempänä, joten tarkistus 52 hylättiin.

— Oikeudellisen selkeyden ja varmuuden vuoksi neuvosto piti parempana säilyttää säädöksessä komission ehdotuksessa olevan määritelmän ”virallinen nimi” ja hylkäsi näin ollen tarkistukset 54 ja 129.

— Neuvosto teki pääainesosan määritelmästä yksinkertaisemman poistamalla merkittävän ainesosan tunnusomaisen ainesosan määritelmät, mutta säilytti säädöksessä pääainesosan määritelmän, koska sitä on käytetty artiklaosassa. Tarkistus 56 hylättiin.

— Neuvosto pitää yhden ainesosan elintarvikkeen käsitettä riittävän selkeänä ilman määritelmääkin. Tarkistusta 350 ei hyväksytty.

— Neuvosto päätti olla sisällyttämättä tekstiin ”elintarvikejärjestelmän” (”keinotekoisien elintarvikkeiden”) määritelmää välttääkseen sen, että määritelmän ulkopuolelle jäisi ”elintarvikejärjestelmiksi” ymmärrettävissä olevia tapauksia, joiden pitäisi sisältyä samaan järjestelyyn. Tarkistusta 63 ei hyväksytty.

10) Pakkaamattomat elintarvikkeet

Neuvosto säilytti pakkaamattomat elintarvikkeet asetusehdotuksen soveltamisalassa (41 artikla). Näin ollen tarkistukset 39 (2. ja 3. osa) ja 109 hylättiin.

Periaatteessa pakkaamattomissa elintarvikkeissa vaaditaan tietoja vain allergiareaktioita aiheuttavista aineista. Pakkaamattomat elintarvikkeet eivät yleensä liiku rajojen yli. Näin ollen on loogista, että jäsenvaltioilla on toimivalta vaatia kansallisella tasolla lisätietoja ruokavaliota koskevien kansallisten näkökohtien ja kansanterveysprioriteettien mukaisesti. Tästä syystä tarkistukset 6 ja 184 (2. osa) hylättiin.

11) Valmistusajankohta

Neuvosto keskusteli yleisesti ”valmistusajankohdasta”. Se olisi elintarvikealan toimijalta vaadittavaa lisätietoa, joka olisi yrittäjille lisärasite. Näin ollen ennen kuin tätä tietoa vaaditaan, sen tarpeellisuutta ja hyödyllisyyttä on punnittava huolellisesti. Tästä syystä tarkistukset 62, 97 ja 140 hylättiin.

12) Elintarvikkeen alkuperä

Neuvoston kantaan sisältyvien alkuperäsääntöjen taustalla oleviin periaatteisiin kuuluu se, ettei kuluttajaa pidä johtaa harhaan. Euroopan parlamentin tarkistuksella 172 poistetun säännöksen tarkoituksena on välttää kuluttajan harhaan johtaminen. Näin ollen tarkistukset 172 ja 173 hylättiin.

Euroopan parlamentti ehdotti tarkistuksia, joissa edellytettiin alkuperän välitöntä ilmoittamista sellaisten elintarvikkeiden osalta kuin liha, maitotuotteet, tuoret hedelmät ja vihannekset, muut yhden ainesosan elintarvikkeet sekä liha ja kala ainesosina jalostetuissa elintarvikkeissa. Neuvoston kannassa alkuperämaa tai lähtöpaikka on ilmoitettava myös sian-, lampaan-, vuohen- ja siipikarjanlihan osalta. Muiden tuotteiden osalta (muu liha, maito, maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito, ainesosana käytettävä liha, jalostamattomat elintarvikkeet sekä ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta) neuvosto edellyttää kuitenkin, että komissio laatii ensin kertomuksen alkuperäilmoituksen toteutettavuudesta. Tästä syystä neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 101, 309 ja 328.

Tarkistus 24 hylättiin, koska Euroopan unionin ilmoittaminen elintarvikkeen lähtöpaikaksi ei liene asia, jota voidaan käsitellä asetuksen tasolla. Kyseessä on pikemminkin asia, jota pitäisi käsitellä komission kertomuksissa ja joka tarvittaessa voitaisiin myöhemmin hoitaa täytäntöönpanotoimenpiteillä.

Tarkistuksen 50 osalta neuvosto piti parempana säilyttää ”lähtöpaikalle” komission ehdotuksessa olevan laajemman määritelmän. Tarkistus hylättiin.

Tarkistuksen 177 osalta neuvoston aikomuksena ei ollut rajoittaa alkuperän käsitettä.

Paikallisten elintarvikkeiden laadun suojelemiseksi neuvosto jätti jäsenvaltioille mahdollisuuden toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat elintarvikkeiden alkuperämaan tai lähtöpaikan pakollista ilmoittamista silloin, kun elintarvikkeen tiettyjen ominaisuuksien ja sen alkuperän tai lähtöpaikan välillä on todistettu yhteys. Tarkistus 179 oli hylättävä.

13) Alkoholijuomat

Neuvosto vapautti erityisesti määritellyt alkoholijuomat velvoitteesta esittää kokonaisuudessaan sekä ainesosaluettelo että ravintoarvoilmoitus. Kuitenkin odoteltaessa komission viiden vuoden kuluessa toimittamaan kertomukseen sisältyvää tilannearviota tietoja voidaan antaa vapaaehtoisesti ja erityisesti ravintoarvoilmoituksen osalta voidaan näistä vapautetuista juomista antaa pelkästään tiedot energiasisällöstä. Neuvoston kannan mukaan energiasisältö ei kuitenkaan ole pakollinen tieto. Näin ollen tarkistus 28 hylättiin.

Neuvosto jätti tietoisesti vapautuksen ulkopuolelle juomat, joissa alkoholi on sekoitettuna virvoitusjuomiin (näitä juomia kutsutaan englanniksi yleisesti sanalla "alcopops") ja joita nauttivat lähinnä nuoret suurina määrinä. Tämän seurauksena neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 145, 294 ja 339. Euroopan parlamentti vapautti nämä "alcopops-juomat", mutta toisaalta vaati johdanto-osan kappaleessa niille tiukempia merkintävaatimuksia. Neuvosto katsoo, että yleisten vaatimusten soveltaminen antaa riittävästi tietoa näistä juomista. Tarkistus 21 hylättiin.

Yleisenä sääntönä alkoholijuomat on vapautettu ainesosaluetteloä koskevasta vaatimuksesta. Kuitenkin jos kansallisella tasolla sovelletaan erilaisia säännöksiä, ei ole syytä olla jatkamatta niiden soveltamista. Neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistusta 181.

14) Luettavuus

Neuvosto katsoo, että yksi luettavuuden olennaisia tekijöitä on pakollinen kirjasinkoko, jota täydentävät komission delegoidulla säädöksellä määrittelemät kontrasti ja muut lisäperusteet. Näin ollen neuvosto sääti luettavissa olevan tekstin kirjasinkooksi 1,2 mm (x-korkeus), kun taas Euroopan parlamentti käyttää subjektiivista perustetta (optiset apuvälineet). Euroopan parlamentti ei tarkistuksissa 19, 113 ja 334 nimenomaisesti esittänyt mitattavissa olevaa perustetta luettavuuden määrittämiselle, mitä neuvosto ei voinut hyväksyä.

Euroopan parlamentti esitti suljettua lisäperusteiden luetteloä, kun taas neuvosto jätti luettelon avoimeksi ja komission harkittavaksi. Neuvosto ei voi hyväksyä tarkistusta 53.

Tarkistuksella 67 lisätään yleinen säännös, jonka käsitteet ovat epäselviä ja jonka noudattamista olisi mahdotonta varmistaa.

Koska neuvoston kannassa asetetaan kirjasinkoolle yleinen vaatimus, tarkistuksessa 111 tietyille elintarvikkeille esitetty kirjasinkokovaatimus on turha.

Koska tämä säännös on luonteeltaan hyvin tekninen, neuvosto piti tarpeellisena antaa komissiolle toimivalta hyväksyä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka koskevat painatuksen ja taustan välistä kontrastia. Neuvosto ei näin ollen voinut hyväksyä tarkistusta 112.

Tarkistus 117: Jos lainsäätäjän olisi otettava huomioon ympäristölle koituva taakka perusteena vaadittavien pakollisten tietojen rajoittamiselle, tätä perustetta ei pitäisi soveltaa suoraan elintarvikealan toimijoihin. Näiden toimijoiden on annettava pakolliset tiedot helposti luettavassa muodossa ja ilman, että niiden tarvitsee ottaa huomioon pakkausmateriaalin koon kasvua tai lisääntynyttä taakkaa ympäristölle. Myös tarkistus 10 hylättiin, koska siinä ehdotetaan johdanto-osan kappaleessa, että ympäristölle koituva taakka olisi peruste asetettaessa uusia vaatimuksia pakollisiksi tiedoiksi, mutta tämä ei vastaa artiklaosassa olevaa säännöstä.

15) Tietoryhmät

Neuvosto piti tärkeänä sitä, että merkintöjen avulla kuluttajille annetaan tietoa terveysriskeistä, jotka johtuvat liiallisesta syömisestä tai juomisesta, tuotteen nauttimisesta viimeisen käyttöpäivän jälkeen jne. Tämän mahdollisuuden poistava tarkistus 73 hylättiin.

16) Pakolliset tiedot

Perusteet tietojen säätämiseksi pakollisiksi: Komission ehdotuksen mukaisesti neuvosto katsoo, että kuluttajien tiedonsaannin tarve on määrävä tekijä, kun tiedon ilmoittamisesta tehdään pakollista. Tarkistus 75 hylättiin.

— Ainesosat: Tarkistuksen 94 viittaus liitteeseen ei ole tarpeellinen, ja se voisi aiheuttaa ongelmia, jos tätä asetusta muutetaan tai jos asiaan kuuluvia säännöksiä hyväksytään eri säädöksellä.

— Määrä: On selvää, että "sisällyksen määrällä" tarkoitetaan elintarvikkeen määrää, kun se pakataan pakkaukseen, joten lisäselitystä ei tarvita. Tarkistus 95 hylättiin.

- Nestemäisten tuotteiden määrä: Tarkistuksessa 139 lisätään sellainen viittaus säädökseen, joka ei vaikuta tekstin selkeyden kannalta olennaiselta.
- Painot ja mittayksiköt (11 artikla): Euroopan parlamentti sisällyttää tarkistuksessa 106 tekstiin viittauksen yhteen tiettyyn säädökseen, jota on noudatettava. Tästä yksittäisestä viittauksesta voisi saada sen käsityksen, että kaikki muu lainsäädäntö jää 11 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, mikä olisi väärä viesti.
- Sijoittelu: Euroopan parlamentti poisti vaihtoehdon esittää tiedot pakkaukseen kiinnitettyssä etiketissä. Neuvosto kannatti joustavuutta ja säilytti kyseisen vaihtoehdon, joten tarkistus 107 hylättiin.

17) Ainesosaluettelo – ravintoarvoilmoitus

Ravintoarvoilmoitusta koskevat vapautukset: Tarkistuksessa 30 Euroopan parlamentti sisällytti johdanto-osan kappaleeseen lisää esimerkkejä tilanteista, joissa elintarvike vapautetaan ravintoarvoilmoituksesta. Neuvosto ei pitänyt tarpeellisena toistaa johdanto-osassa samoja vapautuksia, jotka mainitaan liitteessä V.

Neuvoston mielestä pakollisen ravintoarvoilmoituksen pakollisina tietoina tulisi olla energiasisältö sekä rasvahappojen, tyydyttyneiden rasvahappojen, hiilihydraattien, sokereiden, proteiinin ja suolan määrät. Näin ollen neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 144, 152 ja 319.

Neuvosto ei myöskään voi hyväksyä tarkistusta 146 (1. osa), koska se katsoo, että kolesterolia koskevat tiedot ovat hyödyttömiä ja johtavat kuluttajaa harhaan, koska nautitun kolesterolin ja ihmisen kehon kolesterolitasojen välillä ei ole suoraa suhdetta.

Neuvosto katsoo, että jos vitamiiniluettelo on puutteellinen, on täydennettävä liitettä XIII. Tarkistusta 146 (2. osa) ei voitu hyväksyä.

Neuvosto edellyttää, että pakollisen ravintoarvoilmoituksen tiedot olisi merkittävä samaan nähtävissä olevaan kenttään, joko pakkauksen etupuolelle tai muuhun kenttään. Näin varmistetaan, että kuluttajan käytössä on heti täydelliset tiedot eikä pelkästään elintarvikkeen kielteisiä tai myönteisiä puolia koskevia tietoja. Lisäksi neuvosto sallii sen, että tietyt tiedot voidaan vapaaehtoisesti toistaa pakkauksen muissa osissa. Näin ollen neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 161 ja 313.

Energiasisällön ilmoittaminen: Neuvosto katsoo, että kuluttajan tulisi mahdollisuuksien mukaan saada mahdollisimman paljon tietoa elintarvikkeesta ensisilmäyksellä. Kuluttajan ei tulisi saada osittaista tai vääristynyttä tietoa elintarvikkeesta. Neuvosto ei näin ollen kannattanut ajatusta, että yhtä tiedon osaa korostettaisiin muiden osien kustannuksella, ja hylkäsi tarkistukset 158, 159 ja 162.

Tarkistuksen 151 edellyttämä uusi sanamuoto ei ole tarkka ja edellyttää joka tapauksessa valistuskampanjaa, jotta sen yhteys ymmärrettäisiin. Toisaalta jos valistuskampanja toteutetaan asianmukaisesti, ei tällainen pitkä sanamuoto ole tarpeen kaikissa etiketeissä.

Vapaaehtoisesti annetut tiedot: Neuvosto katsoo, että myös vapaaehtoisesti annettujen tietojen olisi noudatettava asetuksen IV luvun 2 ja 3 jaksossa asetettuja oikeudellisia vaatimuksia. Neuvosto ei näin ollen voinut hyväksyä 35 artiklan 1 kohdan poistamista ja hylkäsi tarkistuksen 169. Neuvoston oli hylättävä tarkistus 170 (2. osa), koska se on vaikea panna täytäntöön: kuka vastaisi tiedon saattamisesta yleisön saataville?

Pysyvästi merkityt, uudelleen käytettävät lasipullot: Neuvosto piti ravintoarvo vaatimuksia olennaisina. Tarkistukset 124 ja 223 hylättiin.

Pienten pakkausten määritelmä pakollisten tietojen osalta: Neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 125 vaan pysyi komission kannassa. Neuvosto määrittelee pieneksi pakkaukseksi pakkauksen, jossa suurimman pinnan ala on pienempi kuin 10 cm², ja edellyttää vähemmän tietoa kuin Euroopan parlamentti.

Pakollisesta ravintoarvoilmoituksesta vapautettujen pienten pakkausten määritelmä: Neuvosto säilytti komission ehdotuksen, jonka mukaan pieni pakkaus on pakkaus, jossa suurimman pinnan ala on pienempi kuin 25 cm². Näissä pakkauksissa ei edes energiasisältöä tarvitse ilmoittaa. Tarkistus 219 hylättiin.

Energiasisällön ja ravintoarvojen laskeminen: Tarkistuksen 340 (1. osa) mukaan ilmoitettavat arvot olisi vahvistettava vähimmäissäilyvyysajanjakson lopussa. Neuvosto ei pitänyt tarpeellisena täsmentää tällaista ajanjaksoa.

18) *Merkintää koskevat vaatimukset erityislainsäädännössä*

Euroopan parlamentti esitti tarkistuksia, joissa komission edellytetään julkaisevan luettelon tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavissa Euroopan unionin erityissäädöksissä säädetyistä merkintävaatimuksista. Yleisön saatavilla on tietokantoja (esim. internetissä), jotka sisältävät voimassa olevan lainsäädännön, joten neuvosto katsoo, että tällaisen luettelon laatiminen olisi tarpeeton lisärasite, koska sitä pitäisi lisäksi jatkuvasti päivittää, jotta siitä olisi hyötyä. Neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 15 ja 41.

Euroopan parlamentti pyysi tarkistuksessa 42 komissiota vahvistamaan, että erityisvaatimukset ovat tämän asetusehdotuksen mukaisia. Neuvosto tunnustaa tällaisen vahvistuksen arvon, mutta koska tässä asetusehdotuksessa ei ole tätä tarkoitusta varten talousarviositoumusta, tämä säädös ei ole asianmukainen paikka asettaa komissiolle lisärasitetta. Neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistusta 42.

19) *Nimi etiketissä*

Neuvoston mielestä etiketissä mainitun henkilön tulisi olla se henkilö, joka on vastuussa elintarviketiedoista. Neuvosto pohti tilakysymystä etiketeissä eikä siksi voinut hyväksyä tarkistusta 100 eikä siinä olevaa mainittavien henkilöiden luetteloa.

20) *Ilmaiseminen "annosta kohti"*

Euroopan parlamentti edellyttää, että ravintoarvoilmoituksessa tiedot ilmaistaan "annosta kohti" sen lisäksi, että ne ilmaistaan 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti (tarkistus 313), minkä vuoksi se poisti komission ehdotuksessa olevan 32 artiklan 1 kohdan, jossa ilmaiseminen annosta kohti oli mukana vain mahdollisuutena (tarkistus 153). Neuvosto sallii ilmaisemisen "annosta kohti" täydentämään ilmaisemista 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti, mikä on ainoa tuotteiden välisen vertailun mahdollistava ilmaisutapa. Molemmat tarkistukset hylättiin.

21) *Täydentävä ilmaiseminen ja esittäminen*

Neuvosto sallii, että elintarvikealan toimijat käyttävät täydentäviä ilmaisu- tai esitystapoja, ja pitää tarkistuksia 11 ja 102 liian rajoittavina.

Neuvosto ei voinut hyväksyä komission ehdotuksessa olevan 34 artiklan 1–3 kohdan (esitystavat) poistamista ja näin ollen hylkäsi tarkistuksen 316.

22) *Mikroyrityksiä koskevat poikkeukset*

Euroopan markkinoille tuotteitaan asettavista elintarvikealan toimijoista suurin osa on pieniä ja keskiuuria yrityksiä. Jos mikroyritykset vapautetaan asetusehdotuksessa säädetyistä velvollisuuksista, tämä tarkoittaa sitä, että merkittävä osa EU:n markkinoilla olevista tuotteista vapautetaan velvollisuudesta antaa olennaisia tietoja. Neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistuksia 104 ja 221.

23) *Täytäntöönpanovalta ja delegoidut säädökset*

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat eri mieltä lainsäädäntövallan siirtämisestä komissiolle erityisesti mitä tulee 13 artiklan 3 kohtaan (tarkistus 108), 26 artiklan 2 kohtaan ja 30 artiklan 4 kohtaan (tarkistukset 338 ja 341, 2. osa), 29 artiklan 4 kohtaan (tarkistus 146, 3. osa) ja 35 artiklan 6 kohtaan (tarkistus 174).

24) *Vegetarismi*

Tarkistuksen 175 osalta vaikutti ennen aikaiselta lisätä säädöstekstiin kaksi käsitettä, joita ei ole määritelty EU:n tai kansainvälisellä tasolla ja joiden suhteen on liikaa epävarmuutta. Neuvosto hylkäsi tämän tarkistuksen.

25) *Vähimmäissäilyvyysaika tai viimeinen käyttöpäivä*

Euroopan parlamentti ehdotti viimeisen käyttöajankohdan määritelmää (2 artikla). Määritelmän sijaan neuvosto piti parempana selitystä 24 artiklan 1 kohdassa. Tarkistus 61 hylättiin.

Pakollisten tietojen luettelon (9 artikla) osalta tarkistuksessa 96 esitetty selitys viimeiselle käyttöajankohdalle on riittävän hyvin katettu 25 artiklalla. Tarkistus hylättiin.

Euroopan parlamentti halusi siirtää pienin muutoksin liitteen IX sisällön tekstin asetusehdotuksen artiklaosaan. Neuvosto ei katsonut, että siirto olisi mitenkään selkeyttänyt tekstiä. Tarkistuksia 141 ja 241 pidettiin tarpeettomina, minkä vuoksi niitä ei hyväksytty.

26) *Kansallisia toimenpiteitä koskevan ilmoitusmenettelyn yhteydessä kuultavat sidosryhmät*

Euroopan parlamentti esitti säädettäväksi kaikkia sidosryhmiä koskevasta virallisesta ilmoitusmenettelystä direktiivin 98/34/EY mukaisesti. Neuvosto katsoo komission ehdotuksen mukaisesti, että päätökset sidosryhmien kuulemisesta olisi tehtävä tapauskohtaisesti ja epävirallisesti. Tarkistukset 186 ja 187 hylättiin.

27) *Liitteet*

- *Isomaltuloosi ja D-tagatoosi*: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ei ole vielä antanut lausuntoaan näistä kahdesta tuotteesta. Neuvosto piti näiden tuotteiden sisällyttämistä jo nyt tekstiin ennen aikaisena tieteellisten tulosten ennakoitina. Tarkistus 197 hylättiin.
- *Maitoproteiini*: Komission ehdotuksessa esitetty kaava antaa proteiinisällön keskiarvon kaikkien tuotteiden osalta. Jos kussakin erityistapauksessa käytetään eri kaavaa, laskemisesta tulee liian monimutkaista ja hankalaa. Neuvosto säilytti komission ehdotuksen ja hylkäsi tarkistuksen 198.
- *Elintarvikelehtikulta*: Määritelmä on tarpeeton, koska käsitettä ei käytetä neuvoston kanssa. Tarkistusta 199 ei hyväksytty.
- *Pakkauksen etupuoli*: Määritelmä on tarpeeton, koska käsitettä ei käytetä neuvoston kanssa. Tarkistusta 200 ei hyväksytty.
- *Rituaaliteurastuksesta saatavat lihatuotteet*: Neuvoston aikomuksena ei ollut hyväksyä erityistä merkintää tälle lihalle. Tarkistusta 205 ei hyväksytty.
- *Makeutusaineet*: Neuvosto ei edellyttänyt sitä, että elintarvikkeen nimi näkyy pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä. Neuvosto ei myöskään pitänyt olennaisena makeutusaineiden merkittävää pääasialliseen nähtävissä olevaan kenttään. Tarkistus 317 hylättiin.
- *Fenyylialaniini* on tieteellisesti asianmukainen termi aineelle, joka voi aiheuttaa ihmisille haitallisia terveysongelmia. Neuvosto ei nähnyt mitään syytä korvata asetuksessa (EY) N:o 1333/2008 käytettyä ja määriteltyä termiä. Tarkistus 206 hylättiin.
- *Lisäaineiden merkinnät*: Lisäaineet on jo sisällytetty ainesosaluettelo, joten tarkistuksessa 275 esitetty vaatimus johtaisi kaksinkertaiseen merkintään.
- *Kanatuotteiden tuotannossa käytetyt naudan- tai sianlihan proteiinit*: Vaikka tämä tieto voisi olla hyvin tärkeää erityisesti henkilöille, jotka noudattavat tiettyä ruokavaliota uskonnollisista syistä, neuvosto katsoi, että koska naudan- ja sianliha tulisi mainita ainesosaluettelossa, kaksinkertaiselle merkinnälle ei ole tarvetta. Tarkistus 207 hylättiin.

- Maustamisvalmisteet: Maustamisvalmisteiden käsite on niin laaja ja epätarkka, että niihin voisi sisältyä esimerkiksi salaattikastikkeet, joita neuvosto ei halua vapauttaa pakollisesta ravintoarvoilmoituksesta. Tarkistus 212 hylättiin.
- Sokerit, uudenlaiset sokerit ja jauhot: Neuvosto katsoi, että näiden tuotteiden osalta olisi annettava asiaankuuluvat elintarviketiedot. Tarkistukset 213 ja 214 hylättiin.
- Lahjapakkaukset, yhdistetyt monipakkaukset ja lajitellut sisältävät erittäin todennäköisesti elintarvikkeita, joissa on tavanomaisia ravintoaineita, joista kuluttajalle on ilmoitettava. Makeisia ja hahmoina olevia sokeri- ja suklaatuotteita ei tulisi vapauttaa, koska sokeria ja suklaata ei ole vapautettu. Tarkistus 218 hylättiin.
- Elintarvikkeet, joiden määrä on alle 5 g/ml: Neuvoston kannan mukaan 18 luettelomakohta kattaa yleisesti ottaen pakatut elintarvikkeet ja jäsenvaltioiden olisi säädettävä pakkaamattomista elintarvikkeista. Tarkistus 222 hylättiin.
- Uudelleen pakastetut ja sulatetut tuotteet: Nämä kaksi termiä on lisätty luetteloon, joka käsittää lähinnä esimerkkejä. Lisäys on tarpeeton, koska niitä ei tarvitse mainita, jotta niiden katsottaisiin kuuluvan luetteloon. Tarkistusta 225 ei hyväksytty.
- Toisesta eläimestä peräisin olevien aineiden tai veden ilmoittaminen elintarvikkeen nimessä: Tällaisten ainesosien ilmoittaminen ainesosaluettelossa on pakollista, joten niiden ilmoittaminen myös elintarvikkeen nimessä johtaisi kaksinkertaiseen merkintään, mikä ei yksinkertaistaisi eikä selkeyttäisi etikettien luettavuutta vaan aiheuttaisi elintarvikealan toimijoille lisärasitetta ilman merkittävää etua kuluttajille. Tarkistukset 226, 227 ja 228 hylättiin.
- Makkaroihin käytettävät suolet: Keinosuolten merkinnöissä on noudatettava neuvoston kannassa olevan 9 artiklan 1 kohdan j alakohtaa. Luonnonsuolet kuuluvat yleensä vapaaehtoisesti annettaviin tietoihin. Molemmat suolet ovat turvallisia ja olisi epäoikeudenmukaista rangaista yhtä suolityyppiä toiseen verrattuna, koska myös kollageenisuolet ovat peräisin luonnollisesta lähteestä. Tuottajat, jotka haluavat markkinoida sorkkaeläinten suolistosta peräisin olevia suolia, voivat vapaaehtoisesti niin tehdä. Tarkistus 229 hylättiin.
- Mauste- ja yrttivalmisteet: Jos tämä käsite on synonyymi sekoituksille, se on tarpeeton. Jos sillä tarkoitetaan mauste- ja yrttivalmistetta, johon on lisätty muita ainesosia, sen paikka ei ole taulukon tällä rivillä. Tarkistus 231 hylättiin.
- Öljyn tai rasvan alkuperä: Neuvosto oli todennut, että öljyn tai rasvan eläin- tai kasvi-alkuperää yksityiskohtaisemmat tiedot muodostaisivat elintarvikealan toimijoille lisäkustannuksia eikä niitä voisi perustella ravintoarvotietojen parantamisella. Tarkistukset 263 ja 279 hylättiin.
- Kovetettu: Jos tieto on jo saatavissa muista lähteistä, sen toistaminen on tarpeetonta. Neuvosto säilytti komission version ja hylkäsi tarkistuksen 232.
- Tärkkelykset: Neuvoston kanta kattaa kaikki tärkkelystyyppit. Neuvosto ei pitänyt hyödyllisenä täsmentää edelleen tärkkelyksen alatyyppejä, joten tarkistus 234 hylättiin tarpeettomana.
- Elintarvikevärit: Tämä on yleinen ryhmä, johon voi sisältyä erityyppisiä ainesosia. On parempi yksilöidä ainesosat sen sijaan, että ne sisällytetäisiin yleiseen ryhmään, mikä vähentäisi kuluttajille annettavaa tietoa. Tarkistus 235 hylättiin.

- Mekaanisesti erotettu liha: Neuvosto säilytti määritelmän, johon sisältyvät molemmat mekaaniset lihan erotteluprosessit, koska sen jälkeen kun prosessit on toteutettu, niitä on mahdollista erottaa toisistaan. Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle mekaanisesti erotetun lihan välttämättömyydestä ja käytöstä Euroopan unionissa kuluttajille suunnattu tiedotuspolitiikka mukaan luettuna ⁽¹⁾ ei ollut vielä saatavilla, kun neuvosto teki päätöksensä. Neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 236.
- Entsyymit ja selluloosauutteet eivät ole funktionaalisia ryhmiä eikä niiden paikka ole neuvoston kannassa olevan liitteen V luettelossa. Entsyymien merkinnöistä säädetään asetuksella (EY) N:o 1332/2008 ⁽²⁾ ja selluloosauutteesta käytettynä elintarvikkeiden lisäaineena säädetään asetuksella (EY) N:o 1333/2008 ⁽³⁾, joten tarkistukset 237 ja 307 hylättiin.
- Kappaleittain myytävät tai punnittavat elintarvikkeet: Ostajan läsnä ollessa myytävät elintarvikkeet ovat yleensä, mutta eivät välttämättä, pakkaamattomia elintarvikkeita. Säännöksen soveltamisalan rajoittamisesta ei koidu mitään hyötyä, joten tarkistus 238 hylättiin.
- Muut poikkeukset: Säännös on tarpeeton, joten tarkistus 239 hylättiin.
- Saannin vertailuarvot: Kontekstista käy ilmi, että kyseessä ovat "päivittäiset" saannin vertailuarvot, joten tarkistus on tarpeeton. Tarkistus 242 hylättiin.
- Tiedot kilojouleina (kJ): Energiamäärän ilmoittamisessa käytettävistä virallisista mittayksiköistä säädetään direktiivissä 80/181/ETY, jonka liitteessä olevan 1.2.3 kohdan mukaan energiamäärä tulisi ilmoittaa jouleina. Näin ollen energian ilmoittaminen kilojouleina elintarvikkeiden merkinnöissä on oikeudellinen velvoite. Tarkistukset 246 ja 248 hylättiin.

Neuvoston kannassa ei ole otettu huomioon tarkistuksia, joita pidetään tarpeettomina ja/tai kannan tekstin kanssa ristiriitaisina.

Eryteisesti tarkistukset 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208 ja 299 hylättiin, koska ne ovat lähinnä kielellisiä tarkistuksia tai koska ne eivät muuta sisällöllisesti tekstiä.

IV LOPUKSI

Neuvosto uskoo, että sen ensimmäisen käsittelyn kannassa otetaan tasapuolisesti huomioon pyrkimys kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkean tason saavuttamiseen sekä tarve suojata tuottajien oikeutettuja etuja ja edistää laadukkaiden tuotteiden tuotantoa, samalla kun taataan tavaroiden vapaa liikkuvuus.

Neuvosto toivoo, että Euroopan parlamentin kanssa käydään toisessa käsittelyssä rakentavia keskusteluja, jotta asetus voitaisiin antaa lähiaikoina.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1332/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikeentsyymeistä (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisiä-aineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

